

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2017.1.10.
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az ... rendelettel [ESC-rendelet] bevezetett európai szolgáltatási e-kártya jogi és működési keretéről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Tekintettel arra, hogy a szolgáltatások az EU GDP-jének és a foglalkoztatásnak mintegy 70 %-áért felelősek, a szolgáltatások uniós piaca versenyképességének elősegítése központi szerepet játszik az Unióban a munkahelyteremtésben és a növekedésben. A 2006-ban elfogadott szolgáltatási irányelv általános rendelkezéseket állapított meg a szolgáltatók letelepedésének megkönnyítése és azon képességük előmozdítása érdekében, hogy határokon átvitelően tudjanak szolgáltatásokat nyújtani az egységes piacon. Az irányelv számos reformot sürgetett az uniós tagállamok körében, amelyek a becslések szerint tíz év alatt 0,9 %-kal növelnék az EU GDP-jét.

Az Unió azonban ezen túlmenően is jelentős kiaknázatlan potenciállal rendelkezik a növekedés és a munkahelyteremtés terén. A szolgáltatások uniós piacán felgyorsulna a termelékenység növekedésének üteme és a források elosztása is hatékonyabbá válna. A határon átnyúló kereskedelem és a szolgáltatásokba történő beruházás mértéke továbbra is alacsony. A fennmaradó akadályok leküzdése annak érdekében, hogy több határon átnyúló tevékenység legyen a szolgáltatások terén erősíteni fogja a versenyt, így nagyobb választékot és jobb árakat eredményezve a fogyasztók számára, valamint fokozva az innovációt. Ezeknek az akadályoknak a szolgáltatási irányelv által biztosított keret alapján történő kezelése az uniós GDP további 1,7 %-os növelésének lehetőségét is magában hordozza¹. Ezen túlmenően a szolgáltatások piacának jobb működése az ágazat versenyképességét is kedvezően befolyásolja, mivel az Unió feldolgozóipara a szolgáltatások egyik fontos vevője és végső felhasználója. A szolgáltatások ténylegesen egy feldolgozóipari késztermék értékének 40 %-át teszik ki az Unióban. Egy versenyképes feldolgozóipar tehát a szolgáltatások jól működő piacának feltétele.

Ezen okok miatt az Európai Tanács kihangsúlyozta, hogy „egy mélyebb és tisztességesebb egységes piac kialakítása elengedhetetlen az új munkahelyek teremtéséhez, a termelékenység előmozdításához, valamint a befektetések és az innováció számára vonzó környezet kialakításához”². A belső piac jobb működése az Európai Bizottság tíz prioritásának egyike. A 2015-ben elfogadott egységes piaci stratégiájában a Bizottság bejelentett egy sor intézkedést, amelyek arra irányulnak, hogy a szolgáltatások terén megvalósuljon a határok nélküli egységes piac³. Célkitűzésünk világos: csökkenteni az akadályokat és ezáltal megkönnyíteni a szolgáltatók számára, hogy új üzleti lehetőségeket aknázzanak ki, mindeközben garantálva a fogyasztók számára a minőségi szolgáltatásokat. E javaslat előzménye az egységes piaci stratégia.

A szolgáltatási irányelv kiegyensúlyozott jogi keretet biztosít e célkitűzések eléréséhez. Biztosítja, hogy a nemzeti szabályozás megkülönböztetéstől mentes, indokolt és arányos legyen a közérdekű célok elérése érdekében. Ezenkívül megköveteli a tagállamoktól, hogy csökkentsék az közigazgatási természetű akadályokat, amelyek a gyakorlatban a szolgáltatókat eltántorítják a határon átnyúló tevékenységek folytatásától. A szolgáltatási irányelvet, valamint az abban megállapított fontos alapelveket ez a javaslat nem érinti.

¹ Európai Bizottság: „Update on the study on the economic impact of the Services Directive” [A szolgáltatási irányelv gazdasági hatásáról szóló tanulmány frissítése], 2015.

² Az Európai Tanács következtetései, 2016. június 28.

³ A Bizottság közleménye: „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése”, 2015. október 28.

Ezek a szolgáltatási irányelv által bevezetett alapelvek lehetővé tették az uniós szolgáltatások piacának jobb működése irányába mutató előrelépést. Ugyanakkor a fokozott egységes piaci integráció útjában álló akadályok még mindig jelen vannak számos kulcsfontosságú szolgáltatási ágazatban. Ez különösen igaz az olyan szolgáltatási ágazatok esetében, mint például az üzleti szolgáltatási és az építőipari ágazat, ahol a szolgáltatók gyakran nem tudják más tagállamokban könnyen kiaknázni az üzleti lehetőségeket. A szolgáltatók adminisztratív akadályokkal szembesülnek a külföldi terjeszkedés során. Ezt megerősítette a szolgáltatókkal folytatott kiterjedt párbeszéd⁴. Ez magában foglalja az egyértelműség hiányát a tekintetben, hogy miként lehet a meglévő szabályoknak megfelelni, ami visszatartja a vállalkozásokat – nevezetesen a kkv-kat – attól, hogy törekedjenek a más tagállamokban meglévő üzleti lehetőségek kiaknázására. A szolgáltatók gyakran nehezen férnek hozzá a szabályozási követelményekre és egy másik tagállamban a piacra lépéshez szükséges eljárásokra vonatkozó információhoz. Ezen túlmenően a nemzeti szabályok gyakran csak a nemzeti helyzeteket veszik számba, annak tisztázása nélkül, hogy ezeket hogyan kell alkalmazni más uniós tagállamok szolgáltatóira. Ennek eredményeként azok a szolgáltatók, akik az állandó jelenlét kialakítására törekszenek egy másik tagállamban, illetve átmeneti alapon próbálnak határon átnyúló szolgáltatásokat nyújtani, gyakran nehezen értik, hogy mely szabályok vonatkoznak rájuk, és hogyan. A különböző tagállamokban az adminisztratív alakiságok teljesítése gyakran bonyolult és költséges a szolgáltatók számára.

Ezért az európai szolgáltatási e-kártya célja, hogy csökkentse az ügyintézés bonyolultságát azon szolgáltatók számára, amelyek szeretnék tevékenységüket más tagállamokra is kiterjeszteni. Egyúttal azt is biztosítja, hogy a tagállamok indokolt szabályozást alkalmazhassanak. Önkéntes alapon ajánlanák fel a szolgáltatóknak, mint a vonatkozó nemzeti szabályoknak való megfelelés igazolásának egy alternatív útját. Ez az e-kártya lehetővé teszi a szolgáltatók számára egy teljesen elektronikus, uniós szintű eljárás használatát a külföldi terjeszkedéshez szükséges alakiságok elvégzéséhez, ezáltal nagyobb jogbiztonságot garantálva számukra és jelentősen csökkentve az ügyintézés bonyolultságát. Ezen e-kártya segítségével a szolgáltatók képesek lesznek elkerülni az olyan adminisztratív akadályokat, mint a bizonytalanság, hogy mely követelmények vonatkoznak rájuk, az eltérő formanyomtatványok kitöltése idegen nyelveken, a fordítás, a dokumentumok tanúsítása vagy hitelesítése és a nem elektronikus eljárási lépések. Az e-kártya megszerzésére vonatkozó eljárás körébe tartozó alakiságokkal kapcsolatos költségmegtakarítások jelentősek lennének a jelenlegi helyzettel összehasonlítva, potenciálisan elérhetik vagy akár az 50 %-ot is meghaladhatják⁵.

Ha egy szolgáltató azt tervezi, hogy átmenetileg határon átnyúló szolgáltatást kíván nyújtani, az e-kártya saját tagállamában kerülne kibocsátására. A fogadó tagállam képes lesz ellenezni az e-kártya kiadását, amennyiben a szolgáltatási irányelv a 16. cikkben felsorolt, közérdeken alapuló kényszerítő indokok valamelyike alapján ezt már lehetővé teszi számára. Kiadása után az e-kártya lehetővé teszi a szolgáltatónak, hogy a fogadó tagállamban határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtást végezzen. A fogadó tagállamok azon döntési hatásköre, hogy elutasíthassanak egy európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet, a szolgáltatási irányelv 16. cikkével összhangban tehát változatlan marad.

Amennyiben egy szolgáltató azt tervezi, hogy egy fióktelep, képviselő vagy iroda révén kíván szolgáltatásokat nyújtani egy másik tagállamban, az e-kártyát a fogadó tagállamban

⁴ Többek között kilenc műhelytalálkozót, amelyet a Bizottság a határon átnyúló régiókban tevékenységet folytató szolgáltatókkal közösen szervezett.

⁵ Bizottsági szolgálati munkadokumentum: „Az európai szolgáltatási e-kártya jogi és működési keretéről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot kísérő hatásvizsgálat”, 2017.

adják ki. A szolgáltató ebben az esetben is saját tagállamának hatóságaitól kérelmezné az e-kártya kiadását, akik továbbra is ellenőriznék, hogy a szolgáltató – a vonatkozó szabályokkal összhangban – letelepedett-e az adott ország területén. A második lépésben ugyanakkor a saját tagállam hatóságai kezdeményeznék a folyamatot az érintett fogadó ország közigazgatásánál, hogy az utóbbi eldönthesse, hogy a kérelmező szolgáltató teljesíti-e a fogadó ország szabályozási követelményeit a szolgáltatási irányelvnek megfelelően. Ennek eredményeként elkerülhető lenne a hazai és a külföldi szolgáltatók közötti egyenlőtlen bánásmód. Miután kibocsátották, az e-kártya lehetővé tenné jogosultjának, hogy egy másodlagos telephely útján (egy fióktelep, képviselő vagy iroda formájában) az érintett fogadó tagállamban szolgáltatásokat nyújtson.

Az európai szolgáltatási e-kártya ötlete hasonló az európai szakmai kártyához (EPC), amely már ismerős a tagállami hatóságok számára. Az európai szakmai kártyát 2016 januárjában tették elérhetővé, és a hatálya alá tartozó, kiválasztott szakemberek körében nagyon jó volt a fogadtatása, ami azt mutatja, hogy az ilyen típusú egyszerűsítést szolgáló eszközök gyakorlati haszonnal járnak a felhasználók számára. Mind az európai szolgáltatási e-kártya, mind az európai szakmai kártya egy uniós szinten működő, önkéntes elektronikus eljárás. Az európai szolgáltatási e-kártya használata önkéntes lesz a szolgáltatók számára. A kérelmező saját országának hatósága egyablakos ügyintézési pontként jár el. Ezen túlmenően mindkét rendszer működése a saját és a fogadó tagállam közötti, előre meghatározott és kötelező együttműködési munkafolyamatokra támaszkodik, melyek végrehajtására a már meglévő belső piaci információs rendszeren (IMI) keresztül kerül sor. Ugyanakkor a két rendszernek eltérőek a céljai. Az európai szakmai kártya a természetes személy munkavállalók, illetve az önfoglalkoztató szolgáltatók szakmai képesítésének elismerése révén könnyíti meg a határon átnyúló szolgáltatásnyújtást, összhangban a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelvvel (PQD). Az európai szolgáltatási e-kártya a követelmények sokkal tágabb körét érinti. Egyaránt elérhető lenne az olyan önfoglalkoztató természetes személyek és vállalatok számára is, akik vagy amelyek egy másik tagállamban szolgáltatásokat kívánnak nyújtani. Az európai szakmai kártyával ellentétben az európai szolgáltatási e-kártya technikai megoldásokat is nyújtana, amelyekkel megkönnyíthetők az adminisztratív alakiságok olyan esetekben, amikor munkavállalókat küldenek ki olyan tagállamokba, amelyek közölték a Bizottsággal, hogy e célra igénybe kívánják venni az IMI-t. Az IMI igénybevétele nem módosítja a 2014/67/EU irányelvben megállapított alkalmazandó szabályok lényegét. A határokon átváltoztatott szolgáltatásokhoz szükséges biztosítás megszerzését megkönnyítő szabályokat is magában foglal.

Az e-kártya a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartozó követelményekre terjedne ki, és ennek megfelelően nem terjedne ki olyan területekre, mint az adózás, a munkaügyi és a szociális biztonság. Mindazonáltal a tagállami hatóságok az e-kártya-birtokosoktól nem követelhetik meg, hogy bármely olyan információt szolgáltatassanak, amelyet az e-kártya már tartalmaz, olyan eljárások vagy alakiságok kapcsán, amelyeket egy közbeszerzési szerződés, egy tervpályázat vagy egy koncesszió odaítélésével, a társasági jog szerint leányvállalatok létrehozásával vagy fiókirodák bejegyzésével, illetőleg a kötelező társadalombiztosítási rendszerekben való nyilvántartásba vétellel kapcsolatban követelnek meg egy szolgáltatótól. Az európai szolgáltatási e-kártya – az első szakaszban – az üzleti szolgáltatások és az építőipari szolgáltatások területén kerülne alkalmazásra, amennyiben a kapcsolódó tevékenységek már a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartoznak. Mindkét ágazat kulcsfontosságú az Unió gazdaságában⁶. Az építőipar, illetve az üzleti szolgáltatások területén tevékenykedő szolgáltatók a külföldi terjeszkedés során gyakran szembesülnek az ügyintézés nagyfokú bonyolultságával. Ezen túlmenően, a termelékenység növekedése meglehetősen

⁶ A két ágazat együttesen az uniós GDP és foglalkoztatás mintegy 20 %-át teszi ki (Eurostat).

alacsony volt az elmúlt évtizedben ebben a két ágazatban, továbbá korlátozott volt a határon átnyúló kereskedelem és a beruházások is. A fokozott, határon átnyúló verseny segítene megőrizni és javítani e két ágazat versenyképességét.

E javaslat felülvizsgálati rendelkezéseket is tartalmaz a szabályozási akadályok kezelése megfelelőségének, az európai szolgáltatási e-kártya hatékonyságának és annak más ágazatokra történő esetleg kiterjesztésének jövőbeni vizsgálata vonatkozásában.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez az irányelv egy rendelettel együtt kerül előterjesztésre. Az irányelv meghatározza az európai szolgáltatási e-kártya jogi és működési keretét, szabályozva – többek között – a jogosultsági feltételeket, a szélhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam hatásköreit, az európai szolgáltatási e-kártya érvényességét, valamint a visszavonásának vagy felfüggesztésének feltételeit is. Olyan eszközöket hoz létre, amelyek az Unió egész területén elérhetők a szolgáltatók számára. Ezen túlmenően megkönnyíti a határon átnyúló módon tevékenykedő szolgáltatók biztosítási fedezetével kapcsolatos problémák megoldását.

Ezen irányelv teljes egészében átveszi a szociális kérdések, a munkakörülmények (különösen a munkavállalók kiküldetése, a munkavállalók jogai és a szociális pillér), a munkavédelem, a biztonság és a környezet védelme terén meglévő uniós rendelkezéseket. Nem változtat az e tekintetben meglévő biztosítékokon, illetőleg nem vonja kétségbe azokat. Az e-kártya további információkkal szolgálna az adott vállalkozásról. A tagállamoknak a helyszíni ellenőrzések végrehajtására vonatkozó joga teljesen változatlan maradna. A 96/71/EK és a 2014/67/EU irányelvek értelmében a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó szabályok továbbra is alkalmazandók lesznek az európai szolgáltatási e-kártyával összefüggésben, de további eszközök kerülnek kidolgozásra az e szabályoknak való megfelelés érdekében. Amennyiben a tagállamok olyan eljárásokat hoztak létre, amelyek lehetővé teszik a 2014/67/EU irányelv 9. cikke szerinti, a munkavállalók kiküldetésével összefüggő nyilatkozat elektronikusan kitöltését, az európai szolgáltatási e-kártyának a vonatkozó nemzeti eljárásokhoz kell irányítania tulajdonosát. Az európai szolgáltatási e-kártyával rendelkező szolgáltatók ezt a nyilatkozatot egy, az IMI-hez kapcsolódó elektronikus platformon keresztül is benyújthatják, amennyiben a fogadó tagállam értesítette a Bizottságot arról, hogy ez a lehetőség vonatkozik a munkavállalók kiküldetésére.

Az európai szolgáltatási e-kártyára irányuló javaslat kiegészíti az egységes piaci stratégia keretében bejelentett szolgáltatásokkal összefüggő egyéb szakpolitikai kezdeményezéseket, hogy megakadályozza a határon átnyúló szolgáltatásnyújtást akadályozó korlátok nemzeti szinten történő bevezetését. Ebben a tekintetben kiegészíti a Bizottság [XX] irányelvjavaslatát, amely azon eljárás megreformálására irányul, amelynek keretében a tagállamoknak be kell jelenteniük a szolgáltatásokkal kapcsolatos engedélyezési rendszereket és követelményeket.

Ez a javaslat kiegészítésre kerül az egységes digitális ügyfélkapura vonatkozó kezdeményezéssel is, amelyet a 2017-es egységes piaci stratégia keretében jelentettek be. Ezen ügyfélkapu, amely kapcsán 2016 őszén nyilvános konzultációra került sor, a vállalkozások és a polgárok esetében jelenleg fennálló információs hiányosságokkal foglalkozik a vonatkozó uniós és nemzeti szintű online információk integrálása, kiegészítése és javítása révén. Segítségnyújtási szolgáltatásokhoz is csatlakozni fog. Ezen túlmenően arra fog törekedni, hogy ösztönözze a polgárok és a vállalkozások számára az egységes piaci jogaik gyakorlása szempontjából releváns nemzeti eljárások további digitalizálását. Az egységes digitális ügyfélkapu alkalmazási köre a tervek szerint túl fogja lépni a jelen kezdeményezés által érintett ágazatokat.

Összehasonlításképpen, az európai szolgáltatási e-kártya egy teljesen harmonizált és szabványosított eszközt kínál a határon átnyúló szolgáltatásnyújtáshoz, csökkentve a megfelelési költségeket a kkv-k által nagymértékben dominált egyes szolgáltatási piacokon. Az adminisztratív egyszerűsítés célját szolgálja azon tagállam bevonásával, ahonnan a szolgáltató származik, ugyanakkor ezen (saját) tagállamnak nincs beleszólása abba, hogy a szolgáltatónak milyen követelményeket kell teljesítenie a megfelelés érdekében a többi tagállamban. Az európai szolgáltatási e-kártya keretében az utóbbi dolga – előre meghatározott és teljesen szabványosított munkafolyamatok keretében – tájékoztatást nyújtani és biztosítani a megfelelést. Az egységes digitális ügyfélkapu össze lesz kapcsolva ezen eljárással, és így könnyen megtalálhatóvá teszi azt a kedvezményezettek számára.

Az európai szolgáltatási e-kártya végrehajtása teljesen összhangban lesz az egységes digitális ügyfélkapu projekt fejlesztésével, és tiszteletben fogja tartani az e-kormányzati cselekvési tervben vázolt alapelveket (különösen: digitális, interoperábilis, határon átnyúló, egyszeri adatszolgáltatás elve, és alapértelmezésben befogadó)⁷.

Végül, e javaslat kiegészíti a Bizottság végrehajtási politikáját, amelynek megvalósítására párhuzamosan kerül sor, a letelepedés szabadságának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának indokolatlan vagy aránytalan nemzeti korlátozásainak kezelése érdekében.

Ezen irányelv végrehajtását az IMI-rendelettel⁸ létrehozott belső piaci információs rendszer (IMI) fogja támogatni. Az IMI-t mintegy 5000 hatóság használhatja 2011 óta. A rendszer folyamatos felhasználói felmérések tárgyát képezi, és a 2016 januárjában bevezetett európai szakmai kártya kapcsán már bizonyította a benne rejlő potenciált.

• **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez az irányelv és az európai szolgáltatási e-kártyát bevezető rendeletjavaslat teljes mértékben összhangban vannak számos más uniós szakpolitikával, különösen az adminisztráció egyszerűsítését és az adminisztratív terhek csökkentését célzó egyéb bizottsági szakpolitikákkal.

A dokumentumokra vonatkozó alakiságok egyszerűsítése szorosan követné egyes közokiratoknak az Európai Unión belüli bemutatására vonatkozó előírások egyszerűsítése révén a polgárok szabad mozgásának előmozdításáról szóló (EU) 2016/1191 rendelettel⁹ bevezetendő megoldásokat.

A szakmai képezések elismerésének területén 2013-ban egy hasonló, az ügyintézés egyszerűsítését támogató eszköz – a fent említett európai szakmai kártya – került bevezetésre, mely 2016 januárja óta áll a kiválasztott szakmákat űző szakemberek (ápolók, gyógyszerészek, gyógytornászok, hegyi vezetők és ingatlanügynökök) rendelkezésére. A párhuzamosságok kockázatának elkerülése érdekében a jelen javaslat biztosítja, hogy azok a szakemberek, akik kérelmezhetik az európai szakmai kártyát, ne kaphassák meg az európai szolgáltatási e-kártyát.

A párhuzamosságok elkerülése érdekében a hatóságok kiaknázzák a nemzeti nyilvántartások közötti összes rendelkezésre álló összekapcsolást, beleértve a cégnyilvántartások

⁷ Uniós e-kormányzati cselekvési terv 2016–2020 – A közigazgatás digitális átalakításának felgyorsítása – COM(2016)179.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1024/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (az IMI-rendelet) (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1191 rendelete (2016. július 6.) egyes közokiratoknak az Európai Unión belüli bemutatására vonatkozó előírások egyszerűsítése révén a polgárok szabad mozgásának előmozdításáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 200., 2016.7.26., 1. o.).

összekapcsolását (BRIS) – a 2009/101/EK irányelv előírásai szerint –, valamint a 2015/848/EU rendelet szerinti fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolását, mielőtt bármilyen más módon megszereznének információkat, vagy ellenőriznének korábban már az európai szolgáltatási e-kártyával összefüggésben megszerzett információkat.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Ez a jogalkotási intézkedés – az EUMSZ 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összhangban – megosztott hatáskörbe tartozik. Célja, hogy megkönnyítse a letelepedést és a szolgáltatásnyújtást az egységes piacon belül, továbbfejlesztve és végrehajtva a letelepedés jogának és a határon átnyúló szolgáltatások nyújtása szabadságának általános alapelveit, amelyeket az EUMSZ 49. és 56. cikke, valamint a szolgáltatási irányelv irányoz elő. Ezen irányelv jogalapja az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdése és a 62. cikke. Ezek képezik a letelepedés szabadsága megvalósításának, illetve az önálló vállalkozói tevékenység lehetőségének általános jogalapját.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

E jogalkotási javaslat általános célja az, hogy biztosítsa a szolgáltatások egységes uniós piacának zökkenőmentes működését, amely nem korlátozódik egy tagállam területére, hanem kiterjed az Európai Unió egész területére. Tekintettel az uniós egységes piac transznacionális jellegére, valamint annak szükségességére, hogy a határon átnyúló összefüggésben felmerülő helyzeteket a leginkább koherens módon kezeljük, kihasználva a már meglévő, uniós szinten működő informatikai eszközt (a belső piaci információs rendszert), olyan hatékony választ jelent, amely csak uniós szintű intézkedések révén biztosítható.

Ezen túlmenően az irányelv olyan szabályokat ír elő – különös tekintettel a koordináló hatóságok tagállami szintű szerepére vonatkozóan –, amelyek a tagállamokra bízák annak feladatát, hogy nemzeti szinten, saját közigazgatási szervezetükkel összhangban meghatározzák az ezen szabályok betartásáért felelős megfelelő szervet.

• Arányosság

Az ezen irányelvvel bevezetett intézkedések arányban állnak a szolgáltatások piacának további, uniós szinten, a fokozott piaci dinamika és határon átnyúló verseny előmozdítása révén megvalósuló integrációjának céljával. Ezenkívül arányosak az átláthatóság növelésének, a költségek csökkentésének, valamint a tagállamok által a szolgáltatók számára a határon átnyúló helyzetekben előírt eljárások egyszerűsítésének céljaival. Emellett a belső piaci információs rendszerre (IMI) épülnek, amely egy meglévő, az uniós költségvetésből finanszírozott, uniós szintű informatikai eszköz, és amelyet már használnak a nemzeti közigazgatások. Az uniós szintű eljárás az IMI-nek csak korlátozott kiigazítását fogja eredményezni, ami korlátozott költségeket fog előidézni uniós és nemzeti szinten. Ezen korlátozott költségek értékelésére a fennálló hasonló eljárásokra – mint például az európai szakmai kártyára – figyelemmel került sor.

Ezek az intézkedések nem lépnek túl a feltárt problémák megoldásához és a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéken. Bár az uniós szintű eljárás aktív szerepvállalást kíván a tagállamok közigazgatásai részéről, a tagállamoktól elvárt pénzügyi erőfeszítések korlátozottak lesznek a belső piaci információs rendszer használatának köszönhetően, amely egy már meglévő, uniós forrásokból létrehozott platform. Ezen túlmenően az európai szolgáltatási e-kártya használata nyomán a szolgáltatási piacokon várható fokozott, több piaci szereplő részvételével zajló verseny és a nagyobb üzleti forgalom kedvező hatást gyakorolna a tagállamok gazdaságára.

Az európai szolgáltatási e-kártya használata önkéntes lesz a szolgáltatók számára.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Ezen irányelv jogalapja az EUMSZ 53. és 62. cikke, amelyek csak az EU jogalkotója számára engedélyezik irányelvek elfogadását. Ez magában foglal azon tagállami jogszabályok közelítésére vonatkozó rendelkezéseket, amelyek bizonyos szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot szabályozzák. Ezen kívül tartalmazzák annak pontosítását, hogy melyek az európai szolgáltatási e-kártya pontos hatásai egy másik tagállam piacára való belépéskor.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

E javaslat előkészítése során a Bizottság elvégezte a szolgáltatási irányelv mélyreható értékelését. Ez az értékelés azt mutatta, hogy a szolgáltatási irányelv végrehajtása eddig csak részben volt eredményes. A szolgáltatási irányelv képes volt tagállami reformok révén további növekedést előidézni. Mindazonáltal a kulcsfontosságú szolgáltatási ágazatokban (például az üzleti szolgáltatások és az építőipar terén) tevékenykedő szolgáltatók még mindig jelentős számú akadállyal szembesülnek. Ezen túlmenően a tagállamok közötti közigazgatási együttműködési rendszer nem biztosítja az összes tőle várt előnyt. Az egyablakos ügyintézési pontok (PCS) működésének és használhatóságának 2015-ben elvégzett, mélyreható elemzése azt állapította meg, hogy a legtöbb egyablakos ügyintézési pont még nem vezetett a közigazgatás összes várt egyszerűsítéséhez a c, illetve a vállalkozások beindítása szempontjából.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság számos elemzést és konzultációt hajtott végre, hogy bizonyítékokat szerezzen a szolgáltatások teljes mértékben működőképes egységes piacának fennmaradó akadályai tekintetében, nagyobb hangsúlyt fektetve az e területen meglévő rendelkezések 2014 óta tapasztalt gyakorlati hatásaira. Gazdasági értékelést végeztek a nemzeti reformoknak a szolgáltatások piacára, valamint a szolgáltatók biztosításhoz való hozzáféréseire gyakorolt hatásának felmérése érdekében. Ezen túlmenően 2014-ben, 2015-ben és 2016-ban, az egységes piaci fórum részeként műhelytalálkozókat szerveztek az érdekelt felek számára. Ezek során azon kihívásokat vizsgálták, melyekkel a kis- és középvállalkozások a határokon átnyúló regionális piacokon való terjeszkedés során szembesülnek, illetve az uniós szinten alacsony határon átnyúló kereskedelem és beruházások által hátráltatott szolgáltatási ágazatokban (különösen az üzleti szolgáltatások és az építőipari szolgáltatások terén) meglévő konkrét kihívásokat. Az összegyűjtött hozzászólások és információk feltárták, hogy az elmúlt években tett némi előrelépés ellenére több gazdaságilag fontos ágazatban a szolgáltatók még mindig egy sor akadályba ütköznek, ha a tagállami határokon túl kívánnak terjeszkedni.

Az érdekelt felek különböző nézeteknek adtak hangot azzal kapcsolatosan, hogy milyen lehetséges módjai vannak a szolgáltatások piacára uniós és nemzeti szinten vonatkozó keret fejlesztésének. Ez az irányelv nem módosít semmilyen, a határon átnyúló szolgáltatásnyújtásra vonatkozóan a szolgáltatási irányelvben meghatározott érdemi szabályt, illetve semmilyen, a munkavállalók kiküldetésével, a munkahelyi egészségvédelemmel és

biztonsággal vagy a környezet védelmével összefüggő szabályt. Az érdekelt felek szinte egyhangúlag ellenezték a szolgáltatási irányelv felülvizsgálatát.

2016. május 3. és július 26. között nyilvános internetes konzultációra került sor. A konzultáció során összegyűjtötték az érdekelt felek további véleményét, valamint az ezen szolgáltatási ágazatokban fennmaradó akadályok, és különösen az Unióban határon átnyúló szolgáltatások nyújtása kapcsán első kézből szerzett tapasztalatait.

Mindezen gyakorlatok eredményei megerősítették, hogy az indokolatlan vagy aránytalan követelmények nemzeti szinten továbbra is fennállnak, az egységes piacon tevékenykedő szolgáltatók és a szolgáltatást igénybe vevők hátrányára. Ezenkívül konkrét utalásokkal szolgáltak arra nézve, hogy milyen szakpolitikai válaszokat várnak az érdekelt felektől. A többségük támogatta, hogy a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás fennmaradó akadályaiával foglalkozni kell, valamint meg kell könnyíteni ezekben a helyzetekben a biztosításhoz való hozzáférést, egyúttal fenntartva a szociális, foglalkoztatási, munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi, illetve környezetvédelmi uniós vívmányokat, és egyidejűleg megvalósítva egy ambiciózus végrehajtási politikát. Ebben a tekintetben a Bizottság 2016 novemberében elfogadott egy átfogó végrehajtási csomagot a szolgáltatások terén kilenc tagállamban bevezetett aránytalan korlátozások kezelése érdekében.

E kezdeményezést, amelynek célja az volt, hogy fokozza a szolgáltatások határon átnyúló piacainak fejlődését, a Versenyképességi Tanács is támogatta 2016. február 29-i, az egységes piaci stratégiáról¹⁰ szóló következtetéseiben, valamint az Európai Tanács is, 2016. június 28-i következtetéseiben¹¹. Továbbá az Európai Parlament is támogatta azt a 2016. május 26-án elfogadott, egységes piaci stratégiáról szóló állásfoglalásában¹².

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A tagállamokban 2010–2011-ben végzett kölcsönös értékelési folyamat eredményei, a 2011–2012-ben végzett teljesítményellenőrzések és a 2012–2013-ban végzett szakértői értékelés mind hozzájárultak ezen irányelvjavaslat elkészítéséhez. Ezen túlmenően a különböző nyilvános konzultációk – többek között a 2016 nyarán lefolytatott konzultáció – eredményei szilárd alapot teremtettek a szakértelem terén.

Ezen túlmenően a Bizottság a szolgáltatási irányelv végrehajtásával foglalkozó szakértői csoportja keretében technikai szinten zajló, rendszeres információcserére is támaszkodott.

- **Hatásvizsgálat**

E kezdeményezés előkészítése során egy hatásvizsgálat is készült. Az ismételten benyújtott jelentés figyelembe veszi a Szabályozói Ellenőrzési Testület által annak kezdeti, 2016. október 14-i negatív véleményében¹³ tett ajánlásokat, valamint a Testület által annak végső, 2016. november 8-i¹⁴ pozitív véleményében említett további pontokat is. Különösen a probléma leírása és a hatásvizsgálat hatálya kerültek tisztázásra, a különböző szakpolitikai alternatívákat átcsoportosítottuk egyértelműen felismerhető csomagokba, valamint nagyobb pontossággal megbecsültük az adminisztratív költségek csökkenését.

¹⁰ [A Tanács 2016. február 29-i következtetése „Az áruk és szolgáltatások egységes piacára vonatkozó stratégiáról”.](#)

¹¹ [Az Európai Tanács következtetése, 2016. június 28.](#)

¹² [Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az egységes piaci stratégiáról:](#)

¹³ A hatásvizsgálat kapcsán a Testület által annak kezdeti véleményében megfogalmazott fő ajánlások a probléma alaposabb meghatározására, a tervezés és a különböző lehetőségek tagolásának újragondolására, valamint – a tagállamok és az érdekelt felek álláspontjának kialakítását segítő – a lehetséges költségekre irányuló alaposabb tájékoztatásra vonatkoztak.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

Egyedi szakpolitikai alternatívákat vettek figyelembe a hatásvizsgálat során, „csomagokba” csoportosítva ezen szakpolitikai alternatívákat. A szakpolitikai alternatívák alábbi csomagjait vizsgálták:

- A szakpolitikai alternatívák első csomagja lehetővé tenné a szolgáltatók számára egy tanúsítvány beszerzését, amely igazolja a szolgáltató jogszerű letelepedését a saját tagállamban, valamint megerősítené, hogy a saját tagállamban is rendelkezik a tevékenységeire kiterjedő biztosítással;
- A szakpolitikai alternatívák második csomagja lehetővé tenné a szolgáltatók számára egy uniós szintű eljárás használatát egy másik tagállam piacához való hozzáférés megkönnyítése érdekében; a csomag többek között egy olyan, a fogadó tagállam által igénybe vehető, az IMI-hez kapcsolódó fejlett elektronikus mechanizmusról is rendelkezik, amely megkönnyíti a kiküldött munkavállalókra vonatkozó alaki követelményeknek való megfelelést. Ezen túlmenően kezelné azokat a biztosítással kapcsolatos gyakorlati akadályokat, amelyek a határon átnyúló helyzetekben előfordulhatnak;
- A szakpolitikai alternatívák harmadik csomagja – a 2. csomagon túlmenően – számos kulcsfontosságú üzleti szolgáltatás (építészeti, mérnöki és könyvelési szolgáltatások) terén csökkentené a szabályozási egyenlőtlenségeket a szolgáltatókra e három szolgáltatási területen érvényes korlátozott számú követelmény (nevezetesen a jogi formára vonatkozó követelmények, a szakemberek számára fenntartandó részesedési arányok megállapítására vonatkozó követelmények és a multidiszciplináris tevékenységek végzésére vonatkozó követelmények) összehangolása révén;
- A szakpolitikai alternatívák negyedik csomagja – a 3. csomagon túlmenően – konkrét megoldásokat vezetne be a fentiekben említett, másodlagos telephelyek (fióktelepek és képviseletek) esetén a szabályozási egyenlőtlenségek kezelésére, mentesítve a külföldi szolgáltatókat bizonyos követelmények alól, miközben lehetővé tenné a fogadó tagállam számára alternatív biztosítékok bevezetését.

Az első csomag hozna bizonyos egyszerűsítéseket, amelyek azonban korlátozottabbak, mint a többi csomag estében. Míg mind a harmadik, mind a negyedik csomagnak nagyobb hatása lenne, mint a második csomagnak, mivel azok (az adminisztráció egyszerűsítése mellett) a szabályozási akadályok megszüntetését is zászlajukra tűzték, a Bizottság végül a 2. csomag mellett döntött a következő okokból: A 3. és a 4. csomag legkorlátozóbb követelményeinek a célzott érvényesítési intézkedések révén történő eltávolítása – amelyet kiegészítenek a szolgáltatást nyújtó szakmára alkalmazandó teljes szabályozási keretre vonatkozó konkrét ajánlások – arányosabbnak tűnik egy olyan jogalkotási javaslat megalkotásánál, amely korlátozott számú ágazatban korlátozott számú követelmény vonatkozásában minimális harmonizációt vezet be. Ezenkívül a negyedik csomagot azért is elvetettük, mert ez egy származási országra épülő megközelítésen alapuló megoldások bevezetésére irányuló felfogást idézhetne elő, amely során a külföldi szolgáltatókra csak a saját tagállamuk jogszabályai vonatkoznának, ami a hazai szolgáltatók fordított diszkriminációjához vezetne.

A kiválasztott csomag várhatóan növelni fogja a jogbiztonságot és jelentős költségmegtakarítást fog eredményezni a határon átnyúló tevékenységbe kezdő szolgáltatók számára. Alkalmas arra, hogy fokozza a piaci dinamikát és a verseny mértékét, ezáltal növelve a fogyasztók számára a választékot és a többletértéket.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Az irányelvjavaslat hozzájárul a szolgáltatók piacra jutása vonatkozásában a szabályozás alkalmasságához, valamint az egyszerűsítéshez azon módszerek javítása révén, amelyekkel a szolgáltatók számára engedélyezik egy másik tagállam piacához való hozzáférést. Ez nem változtat a fogadó tagállamoknak a szolgáltatási irányelv alapján meglévő előjogain.

- **Alapjogok**

Ez a javaslat előmozdítja az Alapjogi Chartában foglalt jogokat. Konkrétabban, a személyes adatok védelmét a Charta 8. cikkével összhangban kell biztosítani. Ezen túlmenően, a kezdeményezésnek a fő célja, hogy bármely tagállamban elősegítse a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás jogát, amelyet a Charta 15. cikkének (2) bekezdése ír elő, biztosítva, hogy ne forduljon elő nemzeti alapú megkülönböztetés – még közvetett formában sem (Charta 21. cikke (2) bekezdésének további végrehajtása). Ezen túlmenően, a Charta 41. cikkének megfelelően, egy uniós szintű eljárást irányoz elő egy pártatlan, tisztességes és ésszerűen gyors eljárás bevezetése érdekében – az Európai Bizottság részvétele tekintetében is. Végül, összhangban a Charta 54. cikkével, megfelelőképpen tekintetbe kell venni a joggal (nevezetesen a szolgáltatásnyújtás szabadságával) való visszaélés tilalmát.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat annyiban lesz hatással az uniós költségvetésre, hogy a belső piaci információs rendszer („IMI”) képezi a leendő európai szolgáltatási e-kártya operatív hátterét. Az IMI-t úgy kell majd kiigazítani, hogy támogatni tudja az európai szolgáltatási e-kártya kérelmezésére vonatkozó eljárást és adattárolási követelményeket, és ki kell egészíteni néhány további funkcióval, nevezetesen egy, a szolgáltatók által használatos nyilvános interfésszel, az egyéb megfelelő rendszerekkel való összeköttetéssel, valamint a nemzeti hatóságok számára a belső ügyintézés elősegítő (back-office) funkcióval. Ez annak tudható be, hogy az európai szolgáltatási e-kártya céljából az IMI az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti hatékony információcsere és kölcsönös segítségnyújtás eszközeként szolgálhat, a tagállamok által bevezetett egyéb megoldások sérelme nélkül.

Az uniós költségvetésére gyakorolt hatás szerény lesz, tekintettel arra, hogy az IMI-nek az európai szolgáltatási e-kártya támogatására történő használata fontos méret- és területi gazdaságosságot fog eredményezni. Ezenkívül az IMI meglévő és fejlesztés alatt álló funkciói túlnyomórészt megfelelnek az európai szolgáltatási e-kártya kívánalmainak. Ez tehát jelentősen mérsékli az átalakítási és fejlesztési költségeket.

Bármilyen szükséges előirányzat azonban átcsoportosítás révén fog megvalósulni. A Bizottság hivatalos pénzügyi programjában jelenleg is szereplő előirányzatokon túlmenően nem várható az uniós költségvetésre gyakorolt költségvetési hatás.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az irányelv szerint az irányelv első értékelésére 36 hónappal az átültetés időpontja után, de legkésőbb az említett időponttól számított öt éven belül kell sort keríteni. A tagállamok, a szolgáltatók, a szociális partnerek és más érdekelt felek is felkérést kapnak a kezdeményezés működésének értékelésére. Az irányelv hatásainak vizsgálatát lehetővé tévő egyedi mutatókat fogunk figyelembe venni, úgy mint az európai szolgáltatási e-kártyát használó szolgáltatók

száma, az adminisztratív terhekkel kapcsolatos tapasztalataik, az igénybe vett eljárások gyorsasága, illetve a tagállamok közötti információcsere mértéke.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Ez a javaslat nem ír elő magyarázó dokumentumokat az összes rendelkezés nemzeti jogba való átültetése kapcsán. A Bizottság azonban iránymutatást fog nyújtani az európai szolgáltatási e-kártya bevezetésére irányuló rendeletjavaslat szerinti összes munkafolyamat és adminisztratív eszköz alkalmazása kapcsán. Az ilyen útmutatás akkor kerül majd benyújtásra, amikor az ezen irányelv és a rendeletjavaslat keretében előírányzott összes szükséges felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktust létrehozták.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat az alábbi rendelkezésekből áll:

Az 1. cikk megjelöli az irányelv tárgyát, nevezetesen az rendelet [ESC-rendelet] által bevezetett európai szolgáltatási e-kártya jogi és működési keretének meghatározását, meghatározva a szolgáltatási tevékenységek kártyabirtokosok általi megkezdésének és gyakorlásának szabályait.

A 2. cikk meghatározza ezen irányelv hatályát, amely a mellékletben felsorolt üzleti és építőipari szolgáltatásokra terjed ki. A melléklet nem tartalmazza azokat a tevékenységeket, amelyek részben vagy egészben kizárásra kerültek a 2006/123/EK irányelv hatálya alól.

Azt is kimondja, hogy – a 2006/123/EK irányelvhez hasonlóan – ez az irányelv nem érinti az általános gazdasági érdekű szolgáltatások meghatározását vagy megszervezését, illetve a versenyjog által szabályozott szabályokat. Ugyancsak nem érinti a kulturális vagy nyelvi sokszínűséget, illetve a médiapluralizmust. Végül az irányelv nem érinti az általános büntetőjogi, munkajogi, adójogi vagy társadalombiztosítási jogi rendelkezéseket.

Mint a 2006/123/EK irányelv esetében is történt, egyértelművé teszi, hogy ezen irányelv nem alkalmazandó abban az esetben, ha ütközik más olyan uniós jogi aktusokkal, amelyek a valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak vagy az ilyen tevékenység gyakorlásának meghatározott kérdéseit szabályozzák adott területeken vagy szakmákban. Aláhúzza továbbá, munkavállalók kiküldetése tekintetében ez az irányelv nem sérti a 96/71/EK és a 2014/67/EU irányelvet.

A 3. cikk bevezeti az irányelv megfelelő fogalommeghatározásait.

A 4. cikk pontosítja az európai szolgáltatási e-kártya bizonyító erejét (az Unió egész területén) a szolgáltatónak a saját tagállamban való letelepedésével kapcsolatosan, ahonnan a tevékenységeit az e-kártya segítségével kiterjeszti.

Az 5. cikk részletezi az európai szolgáltatási e-kártya hatását annak bizonyítékként, hogy az e-kártya birtokosa a fogadó tagállam területén alkalmas a szolgáltatásnyújtásra, akár átmenetileg, akár egy ott található fióktelep, képviselő vagy iroda útján. Miután egy e-kártyát kiadtak, ez megakadályozza a fogadó tagállamot abban, hogy annak birtokosa számára a szolgáltatással kapcsolatosan előzetes engedélyeket vagy előzetes bejelentési rendszereket írjon elő a nemzeti törvényei keretében, mivel az ilyen előzetes ellenőrzések már korábban lezajlottak az európai szolgáltatási e-kártya kiadására vonatkozó eljárás révén. Az európai szolgáltatási e-kártya kiadására vonatkozó eljárás azonban nem alkalmas rendkívül összetett, illetve a vállalkozások közötti választást magában foglaló előzetes ellenőrzésekre. Az utólagos ellenőrzések az e-kártya-birtokosokra is vonatkoznak csakúgy, mint más szolgáltatókra.

A 6. cikk bevezeti az összes tagállam hatóságaira vonatkozóan annak kötelezettségét, hogy miközben bármilyen eljárás vagy alakítás keretében előírják az információs szolgáltatást, nem kérhetik az e-kártya-birtokosokat bármely olyan információ megadására, amelyet az európai szolgáltatási e-kártya már tartalmaz.

A 7. cikk meghatározza, hogy az európai szolgáltatási e-kártya érvényessége határozatlan idejű, hacsak azt fel nem függesztik, vonják vissza vagy törlik, és a fogadó tagállam egész területét felöleli. A további fióktelepekre, képviselőtekre vagy irodákra vonatkozó engedélyek érvényben maradnak, amennyiben a 2006/123/EK irányelv engedélyezi ezeket.

A 8. cikk megállapítja, hogy az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet a saját tagállam koordináló hatóságához kell benyújtani.

A 9. cikk kizárja az európai szolgáltatási e-kártyát kérelmezni jogosultak köréből azon szolgáltatókat, amelyek számára az európai szakmai kártya bevezetésre került.

A 10. cikk biztosítja a tagállamok azon jogát, hogy a 2006/123/EK irányelvnek megfelelően hivatkozzanak ezekre a közérdeken alapuló kényszerítő indokokra.

A 11. cikk ismerteti az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmek ellenőrzésével és kitöltésével kapcsolatos feladatokat, amelyeket a saját tagállam koordináló hatóságának végre kell hajtania, mielőtt továbbítaná az ilyen kérelmeket a fogadó tagállambeli partnernek. Ugyancsak magában foglalja a saját tagállam koordináló hatóságának eljárásával vagy eljárása hiányával kapcsolatos jogorvoslati mechanizmusokat.

A 12. cikk ismerteti az európai szolgáltatási e-kártya kiadásának eljárási lépéseit határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás esetén. A koordináló hatóság tájékoztatást nyújt a fogadó tagállam megfelelő követelményeiről, miután a bejövő szolgáltató megkapta az engedélyt, illetve ismerteti a fogadó tagállamnak az e-kártya kiadásának ellenzéséről szóló, jól megalapozott határozatát, amely kötelező érvényű a saját tagállam koordináló hatóságára nézve. Amennyiben nem érkezik ellenvetés legkésőbb két héten belül, riasztást küldenek, és a fogadó tagállamnak további két hét áll a rendelkezésére, hogy reagáljon. Ezen időszak leteltével az e-kártya – kifejezett vagy hallgatolagos beleegyezéssel – kiadásra kerül. A rendelkezés magában foglalja a saját vagy a fogadó tagállam koordináló hatóságainak határozatai elleni jogorvoslati lehetőséget.

A 13. cikk ismerteti az európai szolgáltatási e-kártya kiadásának eljárási lépéseit letelepedés – azaz fióktelep, képviselő vagy iroda – útján történő szolgáltatásnyújtás esetén. A fogadó tagállam koordináló hatósága tájékoztatást nyújt a területén a szolgáltatás megkezdésének engedélyezése tekintetében alkalmazandó követelményekről. A kérelmezőnek szükséges bizonyítania a megfelelést. Ha a fogadó tagállam koordináló hatósága nem hoz határozatot a kérelmezővel szabályszerűen lefolytatott eljárást követően, és a reagálásra felszólító riasztás ellenére, az e-kártya kiadásra kerül. A rendelkezés magában foglalja a saját vagy a fogadó tagállam koordináló hatóságainak határozatai elleni jogorvoslati lehetőséget.

A 14. cikk nemzeti szinten bevezeti az egyszeri adatszolgáltatás elvét, amely szerint a saját tagállam hatóságai birtokában lévő információkat és dokumentumokat nem kell ismételt benyújtania az európai szolgáltatási e-kártya kérelmezőjének.

A 15. cikk felsorolja a fogadó tagállamban esetlegesen előforduló olyan eseményeket, amelyek egy európai szolgáltatási e-kártya felfüggesztését vagy visszavonását eredményezik.

A 16. cikk felsorolja a saját tagállamban esetlegesen előforduló olyan eseményeket, amelyek egy szolgáltató részére a szóban forgó tevékenység kapcsán korábban kiadott összes európai szolgáltatási e-kártya felfüggesztését vagy visszavonását eredményezik.

A 17. cikk meghatározza a saját és a fogadó tagállamnak az európai szolgáltatási e-kártyák felfüggesztésében, visszavonásában vagy – az e-kártya-birtokos kérésére – törlésében játszott szerepét. Bevezet egy konzultációs eljárást a kérdéses e-kártya-birtokosok számára.

A 18. cikk szabályozza a 12. és 13. cikkben előírt felhatalmazás Bizottság általi gyakorlását.

A 19. cikk a 182/2011/EU rendelettel összhangban meghatározza a végrehajtási jogi aktusok elfogadása során a Bizottság munkáját segítő bizottságot és az alkalmazandó eljárást.

20. és 21. cikk ezen irányelv hatásával kapcsolatos ellenőrzési és felülvizsgálati kötelezettségeket ró a Bizottságra.

A 22. cikk ezen irányelv rendelkezéseinek az átültetésével és alkalmazásával foglalkozik. Az előirányozott dátumok megegyeznek az európai szolgáltatási e-kártyára irányuló rendelettervezetben előirányozott dátumokkal.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE**az ... rendelettel [ESC-rendelet] bevezetett európai szolgáltatási e-kártya jogi és működési keretéről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁵,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁶,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) biztosítja a szolgáltatók számára a tagállamokban történő letelepedés szabadságát és a tagállamok közötti szolgáltatásnyújtás szabadságát.
- (2) A 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁷ általános rendelkezéseket állapít meg, amelyek előmozdítják a szolgáltatók letelepedése szabadságának és a szolgáltatások szabad mozgásának gyakorlását. Az irányelv többek között előírja, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell az ügyintézés egyszerűsítéséről, például egyablakos ügyintézési pontokon keresztül biztosított elektronikus eljárások révén, leegyszerűsítve a meglévő eljárásokat, csökkentve a szükséges hiteles okiratok mennyiségét, valamint a lehető legjobban kihasználva a hallgatólágos jóváhagyási rendszert. Az irányelv meghatároz továbbá egy keretet az átmeneti jellegű, valamely másik tagállamban történő szolgáltatásnyújtás szabadságának előmozdítására.
- (3) A 2006/123/EK irányelv a tagállamok számára előírja olyan egyablakos ügyintézési pontok létrehozását és azok folyamatos aktualizálását, ahol a letelepedni vagy szolgáltatásokat nyújtani kívánó szolgáltatók megtalálják a teljesítendő követelményekre vonatkozó összes lényeges információt, valamint a rájuk vonatkozó valamennyi alaki követelménnyel, engedéllyel és bejelentéssel kapcsolatos elektronikus eljárásokat. Költséges információs kihívásokkal és a nemzeti eljárásoknak távolról való megfeleléssel kapcsolatos nehézségekkel azonban mind a

¹⁵ HL C [...], [...], [...] o.¹⁶ HL C [...], [...], [...] o.¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376, 2006.12.27., 36. o.).

mai napig szembesülnek a szolgáltatók, konkrétan ágazatspecifikus követelmények tekintetében. A különböző tagállamok hatásai közötti együttműködésnek elvileg a belső piaci információs rendszeren (IMI) keresztül kell megvalósulnia, amely egy, az említett irányelv alapján, határon átnyúló információcsere és kölcsönös segítségnyújtás céljából létrehozott informatikai platform. Annak ellenére, hogy a hatóságoknak néha kételyeik vannak egy adott szolgáltatónak egy másik tagállamban való jogszerű letelepedésével kapcsolatban, nem használják ki az IMI által jelenleg biztosított együttműködési lehetőségek teljes potenciálját. Az engedélyekkel és bejelentésekkel kapcsolatos alakiságok gyakran megkövetelik papíralapú dokumentumok benyújtását, és jelentős fordítási költségekkel járnak. Az ezen akadályokra vonatkozó információ vagy nem érhető el az interneten, vagy szűkös, hiányos, szétszórt és nehezen értelmezhető a határon átnyúló módon terjeszkedő szolgáltató konkrét körülményei tekintetében, mivel a nemzeti szabályok sokszor a tisztán belföldi helyzetekre irányulnak. A szolgáltatók gyakran megkockáztatják az információk és dokumentumok ismételt benyújtását.

- (4) Továbbra is érvényben vannak olyan követelmények, amelyek – például a különböző hatóságok sokféle és eltérő engedélyezési rendszerei – a szolgáltatók tevékenységeinek a belső piacon belüli kiterjesztését fárasztóvá és kevésbé vonzóvá teszik, és amelyekkel a letelepedés vonatkozásában nem érhető el azon feltételek kölcsönös elismerése, amelyeknek a szolgáltatók más tagállamokban korábban már megfeleltek, illetve amelyek a határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás tekintetében aránytalan vagy indokolatlan korlátozásokat alkalmaznak. Ennek következtében a szolgáltatók többszörös és aránytalan megfelelési költségekkel szembesülnek, amikor határon átnyúló tevékenységekbe kezdenek.
- (5) Bizonyos üzleti és építőipari szolgáltatások terén a határon átnyúló kereskedelem és a határon átnyúló beruházások mértéke különösen alacsony, ami arra utal, hogy van lehetőség a szolgáltatási piac jobb integrációjára, vagyis ez a jelenség jelentős hátrányos következményekkel jár a gazdaság fennmaradó részére nézve. Ez az alulteljesítés olyan helyzetekhez vezet, ahol az egységes piacon meglévő további növekedési és munkahelyteremtési potenciált nem aknázzák ki teljes mértékben.
- (6) Ezen irányelv célja, hogy megkönnyítse a letelepedést és a szolgáltatások szabad mozgását az egységes piacon belül, továbbfejlesztve és végrehajtva a letelepedés jogának és a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás szabadságának általános elveit, amelyeket az EUMSZ 49. és 56. cikke, valamint a 2006/123/EK irányelv irányoz elő. A letelepedés szabadsága és az önálló vállalkozói tevékenység lehetősége tekintetében jogalapja az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdése, továbbá az EUMSZ 62. cikke, amely e rendelkezést a szolgáltatásokra alkalmazhatóvá teszi.
- (7) A szolgáltatási tevékenységek megkezdésének és gyakorlásának megkönnyítése érdekében ez az irányelv a 2006/123/EK irányelvre épül, de semmilyen módon nem módosítja az abban foglalt szabályokat. Ezen irányelv hatálya szűkösebb a szolgáltatási irányelvben meghatározott hatályhoz képest. Ez kifejezetten az üzleti és építőipari szolgáltatási ágazatokra irányul, amelyek terén továbbra is számos akadály áll a határon átnyúló tevékenységek útjába. Ezen túlmenően az építőiparban és számos üzleti szolgáltatás terén a határon átnyúló kereskedelem és beruházások alacsonyak, és mindkét ágazatot a termelékenység alacsony növekedése jellemezte az elmúlt évtizedben.
- (8) A 2006/123/EK irányelv hatálya alól kizárt összes kérdést, tevékenységet és területet továbbra is ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól. Ez az irányelv nem érint különösen

olyan kérdéseket, tevékenységeket és területeket, amelyek az adózásból, a szociális biztonságból és a munkajogból erednek, beleértve a foglalkoztatási feltételekre vagy munkakörülményekre vonatkozó bármely jogi vagy szerződéses rendelkezést, ideértve a munkahelyi biztonságot és egészségvédelmet, valamint a munkaadók és munkavállalók közötti kapcsolatot is. Ez az irányelv a tagállamok szociális biztonsággal kapcsolatos jogszabályait sem érinti. Ez az irányelv továbbá a versenyjogból eredő bármely rendelkezés, valamint a nemzetközi magánjog alapján az irányadó jogra vagy joghatóságra vonatkozó bármely szabály sérelme nélkül alkalmazandó.

- (9) A koherencia érdekében ezen irányelv más olyan uniós jogi aktusokkal való esetleges ütközését, amelyek a valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak vagy az ilyen tevékenység gyakorlásának meghatározott kérdéseit szabályozzák adott területeken, a 2006/123/EK irányelv 3. cikkében az említett irányelv és az ilyen jogi aktusok közötti ütközésre vonatkozóan előírtakkal összhangban, az egyéb jogi aktusok alkalmazásával kell feloldani. Ennélfogva nem lehet ezen irányelv rendelkezéseire hivatkozni olyan előzetes engedélyezési rendszerek, előzetes bejelentési rendszerek vagy letelepedési követelmények igazolására, amelyeket egy adott területen a valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultság vagy az ilyen tevékenység gyakorlásának konkrét szempontjait szabályozó egyéb uniós jogi aktus – mint például a 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁸ – megtiltott. Ebből az is következik, hogy ez az irányelv semmilyen módon nem érinti azokat a kötelezettségeket, amelyeknek a szolgáltatóknak a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁹ és a 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel²⁰ összhangban meg kell felelniük.
- (10) Ez az irányelv pontosítja azokat a feltételeket, amelyek mellett az érintett szolgáltatók igénybe vehetik az rendelet [ESC-rendelet] által bevezetett európai szolgáltatási e-kártyát, továbbá tisztázza, milyen szerepet játszik a saját tagállam, illetve a fogadó tagállam, valamint hogy a fogadó tagállamnak a saját tagállam mely intézkedéseit kell elfogadnia. Az európai szolgáltatási e-kártya a szolgáltatók számára önkéntes alapon biztosított eszköz.
- (11) Ez az irányelv meghatároz egy keretet az európai szolgáltatási e-kártya érvényességére, valamint azokra az okokra vonatkozóan, amelyek miatt az e-kártyát Unió-szerte felfüggeszthetik vagy visszavonhatják. Ha egy szolgáltató a későbbiekben jogszerűen nem tud határon átnyúló szolgáltatásnyújtást végezni – amely miatt az e-kártyát eredetileg igényelte –, az adott kártyát ennek megfelelően fel kell függeszteni vagy vissza kell vonni.
- (12) Az európai szolgáltatási e-kártya fő célja, hogy egy egységes és egyszerűsített eljárást biztosítson azon szolgáltatók számára, amelyek szolgáltatásaik nyújtását ki kívánják terjeszteni a belső piac határain keresztül. Az e-kártya egy elektronikus igazolást

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/67/EU irányelve (2014. május 15.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 159., 2014.5.28., 11. o.).

testesít meg, amely bizonyítja, hogy egy szolgáltató jogszerűen letelepedett valamely tagállamban (a saját tagállam). Ezenfelül a fogadó tagállamok, ahová a szolgáltatók terjeszkedni kívánnak, a kártyák birtokosai vonatkozásában nem alkalmazhatnak a saját nemzeti joguk alapján létrehozott előzetes engedélyezési vagy bejelentési rendszereket az olyan szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultság vagy az ilyen tevékenységek gyakorlásának ellenőrzésére, amelyek már az európai szolgáltatási e-kártya kiadását megelőzően is ellenőrzés tárgyát képezik.

- (13) Az ezzel az irányelvvel bevezetett eljárás a 2006/123/EK irányelv általános szabályainak és alapelveinek bevezetésére törekszik a határon átnyúló letelepedés és bizonyos szolgáltatások átmeneti nyújtása összefüggésében.
- (14) A 2006/123/EK irányelvvel szabályozott bizonyos követelmények és a kapcsolódó engedélyek és bejelentések nem képezhetik ellenőrzés tárgyát az európai szolgáltatási e-kártya kibocsátása keretében, tekintettel azok összetettségére vagy harmadik felek érintettségére, amit az európai szolgáltatási e-kártya egységes eljárási munkafolyamata nem képes megfelelően kezelni. Ez érinti a korlátozott számú engedély kiadására irányuló kiválasztási eljárásokat és a helyspecifikus feltételek ellenőrzését, legyen szó akár a tényleges szolgáltatásnyújtás helyszínéről, illetve arról a helyszínről, ahol a szolgáltató megkezdte működését. Hasonlóképpen, az európai szolgáltatási e-kártya nem alkalmas közbeszerzési szerződések, tervpályázatok vagy koncessziók megvalósítására irányuló kiválasztási eljárások lebonyolításához.
- (15) Ehhez hasonlóan az irányelv hatálya alól továbbra is ki kell zárni az olyan szolgáltatókra alkalmazandó ellenőrzéseket, amelyek már más horizontális uniós jogszabályok alanyai. Ez vonatkozik a szakmai képesítéseknek a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²¹ szerinti elismerésével kapcsolatos követelményekre és ellenőrzésekre, akkor is, ha azok ágazatspecifikus jogszabályokban kerülnek említésre.
- (16) Ezenfelül a korlátolt felelősségű társaság formájában működő szolgáltatókra vonatkozó olyan követelményekre, amelyek szerint bizonyos céges információkat a 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel²² és a 89/666/EGK tanácsi irányelvvel²³ összhangban nyilvánosságra kell hozni, valamint a nemzeti jogszabályok által a más tagállamban bejegyzett vállalatok fióktelepeinek társasági jog szerinti bejegyzésére vonatkozóan előírt bármely követelményre, illetve ellenőrzésre nem terjed ki az európai szolgáltatási e-kártyára vonatkozó eljárás, amelynek célja egyes ágazatspecifikus kérdések kezelése a 2006/123/EK irányelv keretében.
- (17) Az európai szolgáltatási e-kártya számos előnnyel jár. A saját tagállamban való jogszerű letelepedés bizonyítékként szolgál. Érvényességi ideje alatt az európai szolgáltatási e-kártya az alkalmazási körébe tartozó szolgáltatások vonatkozásában a saját tagállamban való jogszerű letelepedés érvényes bizonyítási eszközének kell, hogy minősüljön az EU egész területén. Az ilyen bizonyítékot belföldi helyzetekben is el kell fogadni, a közigazgatás minden szintjén és a közigazgatási területi felosztástól függetlenül. Egy érvényes európai szolgáltatási e-kártya olyan információkat

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/101/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 48. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 258., 2009.10.1., 11. o.).

²³ Az Európai Tanács 89/666/EGK irányelve (1989. december 21.) valamely tagállam joga alá tartozó meghatározott jogi formájú társaságoknak egy másik tagállamban létesített fióktelepeire vonatkozó adatközlési követelményeiről (HL L 395., 1989.12.30., 36. o.).

tartalmaz, amelyekre gyakran szükség van különböző helyzetekben, mint például a szolgáltatásnyújtás során vagy azt követően elvégzendő ellenőrzések, közbeszerzési szerződések, tervpályázatok vagy koncessziók odaítélése, a társasági törvény szerint leányvállalatok létrehozása vagy fióktelepek nyilvántartásba vétele, illetve a szolgáltató társadalombiztosítási rendszerekben való kötelező regisztrációja során. Mivel ezek az információk már rendelkezésre állnak egy érvényes európai szolgáltatási e-kártya formájában, a tagállami hatóságok ezen egyéb célra nem kérhetik ezeket az információkat az e-kártya-birtokosoktól.

- (18) Ezen túlmenően a szolgáltatásnyújtás megkezdése előtt a tagállamok az európai szolgáltatási e-kártya birtokosai számára nem írhatnak elő semmiféle, szolgáltatásnyújtással kapcsolatos engedélyezési vagy bejelentési rendszert. A tagállamok nem ismételhetnek meg – részben vagy egészben – az európai szolgáltatási e-kártya kiadása keretében már elvégzett ellenőrzéseket azt követően, hogy a szolgáltatásnyújtás megkezdődött a fogadó tagállamban. Ugyanakkor például az adózási, társadalombiztosítási és munkajogból eredő engedélyezési vagy bejelentési rendszereket továbbra is alkalmazni kell, mivel ezek ki vannak zárva az ezen irányelv hatálya alól. Az illetékes hatóságok által kezdeményezett utólagos ellenőrzések és vizsgálatok azonban továbbra is elfogadhatók a szolgáltatási teljesítmény mindenkor hatályos uniós jog szerinti ellenőrzése érdekében. Ha az ilyen ellenőrzések a fogadó tagállamban érvényes követelmények súlyos megsértését tárják fel, ez az európai szolgáltatási e-kártya felfüggesztését vagy visszavonását eredményezheti.
- (19) A 2013. november 20-i 2013/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁴ bevezette az európai szakmai kártya jogszabályi keretét, amely az e kártyát megszerző szakemberek számára azt a jogot hivatott biztosítani, hogy azt a szakmát, amely kapcsán korábban már letelepedtek valamely tagállamban (saját tagállam) egy másik (a fogadó) tagállamban is gyakorolhassák, akár átmenetileg, akár egy másodlagos telephely útján. Az európai szolgáltatási e-kártya mint a szolgáltatások széles körére irányuló, de a szakmai képesítéssel kapcsolatos kérdéseket nem érintő eljárás ezért nem vonatkozhat azokra a szolgáltatásokra, amelyek tekintetében külön európai szakmai kártya került bevezetésre, kivéve akkor, ha egy másodlagos telephelynek valamely szakma vonatkozásában történő létrehozására nézve továbbra is – a szakmai képesítések elismeréséhez nem kapcsolódó – ágazatspecifikus követelmények és velük összefüggő ellenőrzések vannak érvényben.
- (20) Annak érdekében, hogy az egy tagállamon belüli intézkedéseket és döntéseket koncentrálni lehessen, és elősegíthető legyen a saját és a fogadó tagállam különböző illetékes hatóságai közötti együttműködés, a saját és a fogadó tagállamban végső soron egy-egy koordináló hatóságnak kell felelnie az európai szolgáltatási e-kártya kezelésével kapcsolatos kérdésekért, mivel ily módon koordinálható a különböző illetékes nemzeti hatóságok adatszolgáltatása, valamint a koordináló hatóságok így egyablakos ügyintézési pontot jelentenek más tagállamokbeli partnereik számára. Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet ezért a saját tagállam koordináló hatóságához kell benyújtani.
- (21) A szolgáltatók kétféle európai szolgáltatási e-kártyát vehetnek igénybe: egy más tagállamokban való, határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtást szolgáló egyszerűbb

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/55/EU irányelve (2013. november 20.) a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 354., 2013.12.28., 132. o.).

eljárást, amely során lényegében a saját tagállamban megvalósult korábbi letelepedésüket ellenőrzik, csak közérdeken alapuló kényszerítő indokok miatt engedélyezve a fogadó tagállam részére, hogy kifogásolja a határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtást; valamint egy összetettebb eljárást, amely keretet nyújt a fogadó tagállam által egy, a területén határozatlan ideig, másodlagos telephely (fióktelep, képviselő vagy iroda) útján végzett gazdasági tevékenység ellenőrzésére annak biztosítására, hogy a kölcsönös elismerés megfelelően és gyorsan, egy egyszerűsített munkafolyamat keretében történjen.

- (22) Az európai szolgáltatási e-kártya a korábban valamely tagállamban letelepedett szolgáltatók számára érhető el. Míg e-kártyát harmadik országbeli vállalatok leányvállalatai is kérelmezhetnek, az ilyen vállalatok fióktelepei, képviselői vagy irodái azt nem kérelmezhetik az EUMSZ 48. cikkének megfelelően, amely a letelepedés szabadságát és a szolgáltatások szabad mozgását olyan társaságok számára tartja fenn, amelyek valamely tagállam jogszabályaival összhangban jöttek létre, és amelyek székhelye, központi ügyvezetése, vagy gazdasági tevékenységének székhelye az Unióban található.
- (23) A másodlagos telephely céljából kiadott európai szolgáltatási e-kártyának lehetővé kell tennie a fogadó tagállamban egy fióktelep, képviselő, illetve a területén található bármilyen formájú iroda útján történő szolgáltatásnyújtást. Az európai szolgáltatási e-kártya alkalmazásában azonban a másodlagos telephely nem foglalja magában a saját tagállamban letelepedett társaságok leányvállalatai útján történő szolgáltatásnyújtást a fogadó tagállamban. Az a tény, hogy egy leányvállalat önálló jogi személy, bonyolultabb ellenőrzéseket igényel, mint amit egy önálló jogi személyiség nélküli fióktelep, képviselő vagy iroda útján történő szolgáltatásnyújtás. Az európai szolgáltatási e-kártyára vonatkozó eljárás nem alkalmas ezen összetett ellenőrzések végrehajtására.
- (24) A saját tagállam koordináló hatósága egy európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem kézhezvételét követően kitölti azt és ellenőrzi annak tartalmát annak érdekében, hogy hitelesen bizonyítsa a szolgáltató saját tagállamban való jogszerű letelepedését, és oly módon írja le annak körülményeit, amely elősegíti a fogadó tagállam hatóságai számára a saját ellenőrzéseik lefolytatását. Míg a kérelmező részéről a cselekvés hiánya az eljárás leállításához vezet, a saját tagállam hatóságai részéről a cselekvés hiánya bírósági jogorvoslatot eredményez.
- (25) A Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni annak érdekében, hogy ezen irányelv végrehajtása az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmek kezelésének és feldolgozásának technikai szempontjai tekintetében egységes legyen. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁵ megfelelően kell gyakorolni. Ezeknek a végrehajtási szabályoknak meg kell állapítaniuk az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem automatikus törlését, amennyiben az adott eljárás a kérelmező tétlensége miatt jelentős időre felfüggesztésre kerül.
- (26) A fogadó tagállam koordináló hatóságának egyértelművé kell tennie, mely követelmények vonatkoznak a beérkező szolgáltatóra, figyelembe véve, hogy ez utóbbi már letelepedett egy másik tagállamban. A fogadó tagállam koordináló hatóságának gondoskodnia kell arról, hogy a szolgáltató tudja, mely követelmények lesznek irányadók a fogadó tagállamokban történő szolgáltatásnyújtásra, ideértve

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

azokat a követelményeket is, amelyek a szolgáltatóra akkor vonatkoznak, miután megkapta az európai szolgáltatási e-kártyát. Letelepedés – azaz a fióktelep, képviselő vagy iroda útján történő szolgáltatásnyújtás – esetén a vonatkozó követelményeknek a fogadó tagállam koordináló hatósága általi azonosítása más célt szolgál: felsorolja azokat a követelményeket, amelyek teljesítését a bejövő szolgáltató köteles bizonyítani az e-kártya kiadása előtt.

- (27) Amennyiben a fogadó tagállam az egyablakos ügyintézési pontjánál létrehozott egy átfogó és naprakész információs adatbázist, annak koordináló hatósága egyszerűen hivatkozhat a megfelelő weboldalra, ahonnan az európai szolgáltatási e-kártyára vonatkozó eljárás keretében az információkat le lehet tölteni.
- (28) Az európai szolgáltatási e-kártya nem változtathatja meg a 2006/123/EK irányelvben és más érintett uniós jogszabályokban lefektetett jelenlegi szabályozási környezetet, amelyek meghatározzák azokat a mögöttes feltételeket, amelyeknek valamely szolgáltatónak a szolgáltatásnyújtás megkezdésekor meg kell felelnie a fogadó tagállamban. Következésképpen a fogadó tagállamok számára – a jelenlegi uniós jogszabályokkal összhangban – lehetővé kell tenni, hogy mérlegeljék a bejövő szolgáltatók saját követelményeiknek való megfelelését, mielőtt a szolgáltatóknak területükön engedélyezik a szolgáltatásnyújtás megkezdését. Az európai szolgáltatási e-kártya kiadására vonatkozó eljárás ezért garantálja a fogadó tagállam megfelelő ellenőrzési szerepét mind a határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás, mind pedig letelepedés esetén.
- (29) Határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás esetén – tekintettel arra, hogy a 2006/123/EK irányelv 16. cikke lehetővé teszi követelmények meghatározását az ezen irányelvvel szabályozott szolgáltatások többsége esetében – a fogadó tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kifogást emeljenek valamely európai szolgáltatási e-kártya saját tagállam általi kibocsátása ellen azon esetekben, amikor a kérelmező körülményei a közrendhez, a közbiztonsághoz, a közegészségügyhöz vagy a környezet védelméhez kapcsolódó közérdekek tényleges és kellően súlyos veszélyeztetéséhez vezetnek, méghozzá oly módon, amelyet a szolgáltatásnyújtás megkezdése után nem lehet követelmények és ellenőrzések alkalmazása révén megfelelő és kielégítő módon kezelni. Ez az eset áll fenn, amikor létezik egy olyan előzetes engedélyezési rendszer vagy előzetes bejelentési rendszer a kérdéses szolgáltatások átmeneti nyújtására vonatkozóan, amely arányos feltételek mellett igazolható a 2006/123/EK irányelv 16. cikke alapján védelmezett négy közérdeken alapuló kényszerítő indok valamelyikével, és ha azok a feltételek, amelyeket a kérelmező saját tagállamában teljesített, nem tekinthetők egyenértékűnek azokkal, amelyeket a fogadó tagállamban előírtak az előzetes engedély megadásához. A fogadó tagállamoknak a 2006/123/EK irányelv 16. cikkében említett lehetőségeit és előjogait alkalmazni kell az európai szolgáltatási e-kártya kiadása összefüggésében.
- (30) Az IMI-nek lehetővé kell tennie, hogy a Bizottság még a határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtásra vonatkozó európai szolgáltatási e-kártya kiadására irányuló eljárások befejeződése előtt tudomást szerezzen a fogadó tagállamok által az olyan előzetes engedélyezési vagy előzetes bejelentési rendszerek összefüggésben emelt kifogásokról, amelyeket az irányelvvel [a majdani bejelentési irányelv] összhangban már korábban be kellett jelenteni. Ezeket a bejelentett engedélyezési rendszerek eredményes alkalmazására vonatkozó információkat a Bizottság felhasználhatja bármely végrehajtási intézkedés vagy vizsgálat megindítására. Ez nem sérti a kérelmezők azon jogát, hogy a szóban forgó kifogás útján panaszt nyújtsanak be a Bizottság szolgálataihoz az uniós jog állítólagos megsértésére hivatkozva.

- (31) Letelepedés esetén a fogadó tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az e-kártyát kérelmezők számára előírják saját – megkülönböztetéstől mentes, közérdekkel kapcsolatos nyomós indokokkal igazolható és arányos – követelményeiket, összhangban a 2006/123/EK irányelvvel és más érintett uniós jogszabályokkal. Figyelembe kell venni azokat az ágazatspecifikus uniós jogszabályokat, amelyek az ezen irányelv hatálya alá tartozó bizonyos szolgáltatásokra irányadóak, mint például az utazási irodák szolgáltatásaira vonatkozó szabályokat a 2015/2302/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶ alapján, illetve az energiával kapcsolatos épületelemek beépítésére irányuló szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ alapján, amennyiben az ellenőrzések nem a szakmai képesítések 2005/36/EK irányelv keretében történő elismerésére vonatkoznak.
- (32) A fogadó tagállam követelményei és a kérelmező saját tagállamának azon megfelelő követelményei közötti egyenlőség, amelyeknek a kérelmező már eleget tett, az értékelés szerves részét kell, hogy képezze. A saját és a fogadó tagállamban hatályos követelmények egyenértékűsége értékelésének megkönnyítése érdekében, amennyiben a fogadó tagállam hatósága kinyilvánítja azon szándékát, hogy el kívánja utasítani egy e-kártya kiadását, a kérelmezőnek ismételtlen lehetőséget kell biztosítani annak bizonyítására, hogy megfelel azon előzetes engedélyezési vagy előzetes bejelentési rendszer feltételeinek, amelyre a fogadó tagállam hatóságai az e-kártya elutasítására irányuló szándékukat alapozzák, beleértve az azokra a követelményekre való hivatkozást, amelyek a kérelmezőre a saját tagállamban vonatkoznak, és amelyeket a fogadó tagállam hatóságai egyenértékűnek ítélnék meg.
- (33) A fogadó tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy olyan pontosítást vagy további információkat kérjenek a saját tagállamtól valamely európai szolgáltatási e-kártya kiadása előtt, amelyek nélkülözhetetlenek annak értékeléséhez, hogy fennáll-e annak indokolt és arányos szükségessége, hogy kifogást emeljenek a kérelmező által az adott tagállam területén való átmeneti szolgáltatásnyújtás ellen, illetve letelepedés esetén annak értékeléséhez, hogy a szabályozási aggályok közül hány került megfelelően kezelésre a kérelmező saját tagállama által előírt követelményeknek való megfelelés révén. Idővel a tagállamok saját szabályozási kereteik tekintetében várhatóan alaposabb ismeretekre fognak szert tenni az e-kártya alkalmazási körébe tartozó ágazatokban, ami vélhetően fokozza majd a kölcsönös bizalmat és a kérelmezők javára gyorsabb értékelést fog lehetővé tenni.
- (34) Az ezen információk kérelmezésére vonatkozó eljárás meghatározása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az eljárási munkafolyamatnak a meghatározására és annak az európai szolgáltatási e-kártya kibocsátása keretében meghozandó határozatokra alkalmazandó határidőkre gyakorolt hatására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy előkészítő munkája során a Bizottság megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2302 irányelve (2015. november 25.) az utazási csomagokról és az utazási szolgáltatássegítytesekről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, továbbá a 90/314/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 326., 2015.12.11., 1. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kap minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó bizottsági szakértői csoportok ülésein.

- (35) A fogadó tagállamnak már nem kell ellenőriznie, hogy az európai szolgáltatási e-kártya kérelmezője jogszerűen jogszerűen van-e letelepedve egy másik tagállamban. Nem kérdőjelezheti meg továbbá a kérelemben foglalt adatok és okiratok valódiságát és érvényességét, miután ezeket a saját tagállam koordináló hatósága hitelesítette. Ezzel szemben a saját tagállam koordináló hatóságának az európai szolgáltatási e-kártya határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás céljából történő kiadása során nem kell értékelnie a fogadó tagállam követelményeinek szolgáltató általi teljesítését, hanem inkább azt, hogy a kiadásra vonatkozó határozat meghozatalakor a kérelmező a kérdéses szolgáltatás nyújtása céljából jogszerűen letelepedett-e az adott állam területén.
- (36) Az európai szolgáltatási e-kártya kiadására vonatkozó eljárásban érintett koordináló hatóságok vonatkozó intézkedései és döntései tekintetében mind a fogadó tagállamban, mind pedig a saját tagállamban – a nemzeti joggal összhangban – helye van a bírósági jogorvoslatnak. Ennek magában kell foglalnia a megfelelő jogorvoslatot arra az esetre, ha a saját tagállam koordináló hatósága nem jár el az e-kártya kiadására vonatkozó eljárásnak megfelelően.
- (37) Az európai szolgáltatási e-kártya kiadását megelőzően a fogadó tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy jogos szakpolitikai érdekekre hivatkozzon. Mindazonáltal, egy egyszerűsített és gyors eljárás lehetővé tétele érdekében az európai szolgáltatási e-kártyák kiadásakor betartandó a hallgatólagos jóváhagyás elve. Ez a 2006/123/EK irányelv által bevezetett általános alapelv. A közelgő hallgatólagos jóváhagyásra vonatkozó riasztás megküldése és az alkalmazandó határidők további két héttel való meghosszabbítása arra szolgál, hogy a fogadó tagállamnak kellő ideje és módja legyen az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmek mérlegelésére. A fogadó tagállam részéről az alkalmazandó követelményekre vonatkozóan szolgáltatandó információk hiánya sem akadályozhatja meg egy európai szolgáltatási e-kártya automatikus kiadását.
- (38) A szolgáltatók nem kötelezhetőek olyan információk és dokumentumok benyújtására, amelyek már a saját tagállam más hatóságainak birtokában vannak, a közigazgatás szintjétől és a közigazgatási területi felosztástól függetlenül. Ez az eset áll fenn akkor is, amikor a nemzeti nyilvántartások (például a központi nyilvántartások, a kereskedelmi nyilvántartások és a cégjegyzékek 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által előírt, illetve a fizetéseképtelenségi nyilvántartások 2015/848/EU rendelettel²⁸ előírt) összekapcsolása lehetővé teszi az információknak és a dokumentumoknak a saját tagállam közigazgatása általi visszakeresését a többi tagállamból. Minden olyan esetben, amikor ezen irányelv alapján személyes adatok feldolgozására kerül sor, a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁹ [a

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2015/848/EU rendelete (2015. május 20.) a fizetéseképtelenségi eljárásról (HL L 141., 2016.6.5., 19. o.).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

2016/679/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet^{30]} és a nemzeti jogszabályok személyes adatok védelméről szóló szabályait be kell tartani.

- (39) A szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy saját tagállamukban kérelmezzhessék az európai szolgáltatási e-kártyát, és ezt a kérelmet a fogadó tagállamban bírálják el az adott fogadó tagállam területén egy fióktelep révén történő szolgáltatásnyújtásra vonatkozó feltételek tükrében, azt megelőzően, hogy a kérelmező köteles lenne a leendő fióktelep bejegyzése iránti kérelmet ugyanezen fogadó tagállamban benyújtani. Így a kérelmező bizonyos lehet a vonatkozó ágazatspecifikus feltételekben és végső soron abban, hogy e feltételeknek a fogadó tagállam számára kielégítő módon megfelel még azelőtt, hogy időt és erőforrásokat áldozna egy fióktelep fogadó tagállamban való, társasági jogi célból történő bejegyzése kérelmezésére. Ugyanakkor a kérelmezőnek eleget kell tennie a fióktelep társasági jog szerinti bejegyzésére vonatkozó nemzeti szabályoknak ahhoz, hogy e fióktelep révén az uniós joggal összhangban szolgáltatásokat nyújthasson.
- (40) Az európai szolgáltatási e-kártyának a fogadó tagállam egész területén lehetővé kell tennie a szolgáltatásnyújtást. Egy szolgáltatónak, miután egy fióktelep, képviselő vagy iroda formájában letelepedett egy tagállamban, elvileg nem kell másik e-kártyát kérelmeznie ahhoz, hogy a meglévő e-kártya alkalmazási körébe tartozó szolgáltatás nyújtását belföldön adott esetben további fióktelepek, képviselők vagy irodák révén kiterjessze. Ugyanakkor a 2006/123/EK irányelv kifejezetten előírja, hogy közérdeken alapuló kényszerítő indokok folytán minden egyes fióktelep, képviselő vagy iroda esetében indokolt lehet engedélyek előírása. Ebben az esetben a szolgáltató továbbra is választhat, hogy a tevékenységeket az említett engedélyeknek a nemzeti jog alapján történő megszerzése révén, vagy adott esetben minden további fióktelep, képviselő vagy iroda részére további európai szolgáltatási e-kártya kérelmezése révén kívánja belföldön kiterjeszteni.
- (41) Ez az irányelv nem befolyásolja a tagállamokon belüli regionális és helyi hatáskörmegosztást, ideértve a regionális és helyi önkormányzatokat is. Ennek ellenére, a különböző nemzeti hatóságok közötti, szoros határidők mellett zajló közigazgatási együttműködésre lehet szükség az irányelvben megállapított kötelezettségek teljesítéséhez. Annak érdekében, hogy segítse a tagállamokat kötelezettségeik teljesítésében, és figyelembe véve számos tagállam decentralizált struktúráját, az IMI-t szintén fel lehet használni az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti hatékony információcsere és kölcsönös segítségnyújtás eszközeként, a tagállamok által bevezetett egyéb megoldások sérelme nélkül.
- (42) Az európai szolgáltatási e-kártya határozatlan időre érvényes, a határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás vonatkozásában a 2006/123/EK irányelv szerinti eseti eltérések hatásainak sérelme nélkül.
- (43) A kibocsátó koordináló hatóságnak azonban fel kell függesztenie ez európai szolgáltatási e-kártyát, ha a szolgáltatót ideiglenesen eltiltották a szóban forgó szolgáltatások nyújtásától. E felfüggesztés addig tart, amíg az eltiltás érvényben van. Az európai szolgáltatási e-kártyát a kibocsátó koordináló hatóságnak vissza kell vonnia, ha a kiadásának vagy érvényben maradásának feltételei, mint a fogadó tagállamban való szolgáltatásnyújtás jogszerűségének bizonyítéka, már nem

³⁰

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

teljesülnek. Egy jogerős határozat, amely megállapítja, hogy az e-kártya birtokosa hamis állításokat tett magára mint szolgáltatóra nézve, és a saját vagy a fogadó tagállam nemzeti joga alapján munkavállalónak minősül, a kérdéses európai szolgáltatási e-kártyák visszavonását kell, hogy eredményezze. Hasonlóképpen, az európai szolgáltatási e-kártya kiadása keretében csalárd, pontatlan vagy hamis információk vagy dokumentumok használata hatással van az e-kártya érvényességére.

- (44) A saját és a fogadó tagállam hatóságai közötti közigazgatási együttműködés biztosítja egy korábban kiadott európai szolgáltatási e-kártya érvényességi feltételeinek betartását. Annak további biztosítására, hogy egyetlen európai szolgáltatási e-kártya se adjon hamis képet a birtokosa egy adott pillanatban fennálló helyzetéről, az e-kártya-birtokosokat és az illetékes hatóságokat kötelezni kell arra, hogy az e-kártyát kibocsátó koordináló hatóságot tájékoztassák az e-kártya-birtokos helyzetében bekövetkezett olyan változásokról, amelyek befolyásolhatják az e-kártya érvényességét.
- (45) Mindenesetre az e-kártya visszavonásáról vagy felfüggesztéséről szóló határozat elfogadása előtt az illetékes koordináló hatóságnak konzultálnia kell az e-kártya-birtokossal. Bármilyen határozatot megfelelő indoklással alá kell támasztani, és biztosítani kell a jogorvoslat lehetőségét azon tagállam hatályos nemzeti jogszabályaival összhangban, amely az adott kártyát kiadta. Lehetővé kell tenni egy európai szolgáltatási e-kártya felfüggesztésére vagy visszavonására irányuló, folyamatban lévő eljárást jelző ideiglenes intézkedéseket, feltüntetve a 2006/123/EK irányelv szerinti riasztásra mutató hivatkozást (linket).
- (46) A Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni annak érdekében, hogy az európai szolgáltatási e-kártyák felfüggesztése, visszavonása és törlése feldolgozásának technikai szempontjai tekintetében ezen irányelv végrehajtása egységesen feltételekkel történjen. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (47) Ezen irányelv végrehajtását nyomon kell követni és értékelni kell annak érdekében, hogy meghatározható legyen, milyen hatást gyakorol az irányelv a tevékenységek határon átnyúló kiterjesztésének költségeire (különösen a szolgáltatók tekintetében), e szolgáltatóknak és különösen az európai szolgáltatási e-kártyával rendelkezőknek a fogyasztók általi megítélésére, a versenyre, valamint a szolgáltatások áraira és minőségére. Az ezen irányelvben szereplő rendelkezések hatásait rendszeresen értékelni kell, különösen annak felmérésére, hogy célszerű lenne-e egyéb szolgáltatási tevékenységek kapcsán is bevezetni egy európai szolgáltatási e-kártyát. E nyomon követésre a tagállamokkal, a szociális partnerekkel és más érdekelt felekkel együttműködésben fog sor kerülni.
- (48) Mivel ezen irányelv célját – tekintettel a bizonyos szolgáltatások ellenőrzésére vonatkozó megközelítések összetettségére és a tagállamok közötti eltérésekre – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, ugyanakkor az Unió-szerte fokozott közigazgatási koordináció okán e célok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (49) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket. Különösen ezen irányelv az európai szolgáltatási e-kártya jogi és működési keretének létrehozása, valamint bizonyos szolgáltatások tekintetében a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó egyes követelmények összehangolása révén arra törekszik,

hogyan előmozdítsa a letelepedés jogát és a szolgáltatásnyújtás jogát bármely tagállamban, megakadályozva bármilyen állampolgárság alapján történő megkülönböztetést, és biztosítva a pártatlan, méltányos és ésszerűen gyors eljárást, összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15., 21. és 41. cikkével, miközben biztosítja a személyes adatok védelmének teljes körű tiszteletben tartását, többek között a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel³¹, a 95/46/EK irányelvvel [2016/679/EU rendelettel] összhangban, kellő figyelmet szentelve a Charta 8., illetve 54. cikkében előírt jogokkal való visszaélések kockázatára,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv megállapítja az rendelet [ESC-rendelet] által bevezetett európai szolgáltatási e-kártya jogi és működési keretét.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez az irányelv a mellékletben felsorolt szolgáltatásokra vonatkozik.
- (2) Ez az irányelv nem érinti a 2006/123/EK irányelv 1. cikkének (2)–(7) bekezdésében említett kérdéseket.

Az irányelv nem alkalmazandó a 2006/123/EK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett tevékenységekre és területekre.

- (3) Ha ezen irányelv rendelkezései más uniós jogi aktus olyan rendelkezésével ütköznek, amely adott területeken vagy szakmákban a valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak vagy az ilyen tevékenység gyakorlásának meghatározott kérdéseit szabályozza, akkor e területek és szakmák vonatkozásában a más uniós jogi aktus rendelkezései érvényesek és alkalmazandók.

Ez az irányelv a munkavállalók jogainak, a szolgáltatók kötelezettségeinek, valamint a kapcsolódó, a 96/71/EK és a 2014/67/EU irányelvben előírt, a tagállamokban elvégzendő ellenőrzéseknek a sérelme nélkül alkalmazandó.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „saját tagállam”: az a tagállam, amelyhez a szolgáltató az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet címezte;
2. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyet illetően egy szolgáltató kinyilvánította azon szándékát, hogy ott az európai szolgáltatási e-kártya használatával szolgáltatást nyújtson;

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

3. „követelmény”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikkének 7. pontjában meghatározott követelmény;
4. „koordináló hatóság”: az rendelet [ESC-rendelet] 17. cikkének megfelelően kijelölt hatóság;
5. „illetékes hatóság”: az alábbiak bármelyike, 16. cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésének sérelme nélkül:
 - a) bármely, a 2006/123/EK irányelv 4. cikkének 9. pontjában meghatározott illetékes hatóság;
 - b) bármely, a 2005/36/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott illetékes hatóság;
 - c) bármely hatóság vagy szerv, amely valamely tagállamban a központi nyilvántartásért, a kereskedelmi nyilvántartásért vagy a cégjegyzékért felelős;
 - d) bármely tagállami adóhatóság.
6. „közbeszerzési szerződés”: a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³² 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott szerződés;
7. „tervpályázat”: a 2014/24/EU irányelv 2. cikke 21. pontjában meghatározott tervpályázat;
8. „koncesszió”: a 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³³ 5. cikke (1) bekezdésében meghatározott koncesszió;
9. „engedélyezési rendszer”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikke 6. pontjában meghatározott engedélyezési rendszer;
10. „szolgáltatás”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikke 1. pontjában meghatározott szolgáltatás;
11. „szolgáltató”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésében meghatározott szolgáltató;
12. „letelepedés helye szerinti tagállam”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikke 4. pontjában meghatározott letelepedés helye szerinti tagállam;
13. „letelepedés”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikkének (5) bekezdése szerinti letelepedés;
14. „bejelentési rendszer”: bármely olyan eljárás, amelynek keretében egy szolgáltató köteles információk szolgáltatásával vagy dokumentumok benyújtásával lépéseket tenni az illetékes hatóság irányába a valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultság vagy az ilyen tevékenység gyakorlásának vonatkozásában anélkül, hogy szükség lenne a szóban forgó hatóság hivatalos vagy hallgatólagos határozatára.

³² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

³³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/23/EU irányelve (2014. február 26.) a koncessziós szerződésekről (HL L 94., 2014.3.28., 1. o.).

II. FEJEZET

AZ EURÓPAI SZOLGÁLTATÁSI E-KÁRTYA

4. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártya mint a letelepedés bizonyítéka

A tagállamok elfogadják az érvényes európai szolgáltatási e-kártyát annak bizonyítékeként, hogy annak birtokosa a saját tagállam területén letelepedett, és az adott területen joga van az e-kártya alkalmazási körébe tartozó szolgáltatási tevékenységek folytatására.

5. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártya hatásai a fogadó tagállamban

- (1) A korábban kiadott európai szolgáltatási e-kártyák birtokosai számára határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás kapcsán a fogadó tagállamok nem írnak elő semmiféle előzetes engedélyezési rendszert, előzetes bejelentési rendszert vagy letelepedési kötelezettséget a területükön nyújtandó szolgáltatások feltételeként.
- (2) A korábban kiadott európai szolgáltatási e-kártyák birtokosai számára egy fióktelep, képviselő vagy iroda révén történő letelepedés feltételeként a fogadó tagállamok nem írnak elő semmiféle előzetes engedélyezési rendszert vagy előzetes bejelentési rendszert.
- (3) A fogadó tagállamoknak tartózkodniuk kell attól, hogy a korábban kiadott európai szolgáltatási e-kártyák birtokosai számára az (1) és (2) bekezdésben említettektől eltérő követelményeket írjanak elő, amelyek betartását a 11–13. cikk alapján ellenőrzik vagy ellenőrzöttnek tekintik.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem érinti az alábbiakat:
 - i. a szolgáltatókkal szemben a korlátozott számú engedélyezési rendszer jelöltjeinek kiválasztására vonatkozó eljárás keretében, az uniós joggal összhangban támasztott követelmények;
 - ii. a szolgáltatókkal szemben egy közbeszerzési szerződés, tervpályázat vagy koncesszió alapján nyújtott szolgáltatások jelöltjeinek kiválasztására vonatkozó eljárás keretében támasztott követelmények, valamint a szolgáltatókra vonatkozó egyéb kötelezettségek, tilalmak, feltételek vagy korlátozások;
 - iii. kifejezetten az arra a helyszínre vonatkozó feltételekkel kapcsolatos engedélyezési rendszerek, bejelentési rendszerek vagy követelmények, ahol a szolgáltatásnyújtás történik, vagy ahol a szolgáltató letelepedett;
 - iv. a szakmai képesítések elismerésére a 2005/36/EK irányelv 4. és 4f. cikkében előírtak szerint vonatkozó követelmények;
 - v. a 2009/101/EK irányelv 2. cikke és a 89/666/EGK irányelv 2. cikke által előírt közzétételi kötelezettségek, illetve egy másik tagállamban bejegyzett cégek fióktelepeinek társasági jog szerinti bejegyzésével kapcsolatos, a nemzeti jogszabályokban előírt kötelezettségek, tilalmak, feltételek vagy korlátozások.
- (5) Az (1), (2) és (3) bekezdés az európai szolgáltatási e-kártyák birtokosai számára előírt jelentéstételi kötelezettségek, illetve a szolgáltatás nyújtása során az illetékes hatóságok által az uniós joggal összhangban elvégzett ellenőrzések vagy vizsgálatok sérelme nélkül alkalmazandó.

6. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártyában foglalt információk felhasználása

A tagállami hatóságok – az adott tagállam területén, a személyes adatok védelmére vonatkozóan a 95/46/EK irányelvben[, az (EU) 2016/679 rendeletben] és a nemzeti jogszabályokban előírt szabályoknak megfelelően valamely szolgáltató tekintetében megszabott bármilyen eljárás vagy alakiság keretében – nem kötelezik az európai szolgáltatási e-kártya birtokosait bármely olyan információ szolgáltatására, amelyet az európai szolgáltatási e-kártya már tartalmaz, beleértve az alábbi célokra:

- i. közbeszerzési szerződés, tervpályázat vagy koncesszió odaítélése;
- ii. leányvállalatok létrehozása vagy fióktelepek nyilvántartásba vétele a társasági jog szerint;
- iii. kötelező társadalombiztosítási rendszerekben való regisztráció.

7. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártya érvényessége

- (1) Az adott e-kártya alkalmazási körébe tartozó szolgáltatások határon átnyúló átmeneti nyújtása céljából kiadott európai szolgáltatási e-kártya a fogadó tagállam egész területén érvényes.

A letelepedés céljából kiadott európai szolgáltatási e-kártya az adott kártya alkalmazási körébe tartozó szolgáltatási tevékenységek tekintetében a szóban forgó tagállam területén található egy vagy több fióktelep, képviselő vagy iroda révén a fogadó tagállam egész területén érvényes, kivéve, ha a 2006/123/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdése szerint minden további fióktelep, képviselő vagy iroda engedélyköteles.

Ez nem érinti az európai szolgáltatási e-kártya birtokosának arra vonatkozó kötelezettségét, hogy betartsa egy fióktelep társasági jog szerinti bejegyzése tekintetében a nemzeti jogszabályok által előírt kötelezettségeket, tilalmakat, feltételeket vagy korlátozásokat annak érdekében, hogy ilyen fióktelep révén szolgáltatásokat nyújtson.

- (2) Az európai szolgáltatási e-kártyák érvényessége határozatlan időre szól, kivéve, ha a 15–17. cikknek megfelelően felfüggesztették, visszavonták vagy törölték őket.

Ez nem érinti a 2006/123/EK irányelv 18. cikke szerint bevezetett intézkedéseket.

III. FEJEZET

EURÓPAI SZOLGÁLTATÁSI E-KÁRTYA-RENDSZER

8. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem

A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállam területén letelepedett szolgáltatóknak joguk legyen európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet benyújtani ugyanezen tagállam koordináló hatóságához.

A kérelemnek az rendelet [ESC-rendelet] 4. és 5. cikkében előírt elemekből és alátámasztó dokumentumokból kell állnia.

9. cikk
Jogosultság

- (1) Az olyan szolgáltatási tevékenységeket folytató szolgáltatók, amelyek tekintetében – a 2005/36/EK irányelvvel összhangban – bevezetésre került az átmeneti és alkalmi szolgáltatások nyújtására jogosító európai szakmai kártya, határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás céljából nem jogosultak európai szolgáltatási e-kártyára.
- (2) Az olyan szolgáltatási tevékenységeket folytató szolgáltatók, amelyek tekintetében – a 2005/36/EK irányelvvel összhangban – bevezetésre került a letelepedésre jogosító európai szakmai kártya, letelepedés céljából nem jogosultak európai szolgáltatási e-kártyára. Ezek a szolgáltatók a 2005/36/EK irányelv 4a. cikke (5) bekezdése második albekezdésében hivatkozott követelmények és rendelkezések vonatkozásában jogosultak európai szolgáltatási e-kártyára.

10. cikk
A tagállamok hivatkozási joga a közérdeken alapuló kényszerítő indokokra

Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmek értékelése során a tagállamoknak jogukban áll hivatkozni a 2006/123/EK irányelv alapján elismert, közérdeken alapuló kényszerítő indokokra és különösen az említett irányelv 16. cikkére, vagy más uniós jogi aktusokra.

11. cikk
A kérelem saját tagállam általi elbírálása

- (1) Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem beérkezésétől számított egy héten belül a saját tagállam koordináló hatósága:
 - a) megvizsgálja a kérelmet;
 - b) ellenőrzi a szolgáltatott információk teljességét és pontosságát;
 - c) ellenőrzi, hogy az ugyanazon szolgáltató számára, ugyanazon szolgáltatási tevékenységre, más saját tagállamok tekintetében kibocsátott európai szolgáltatási e-kártyákat visszavonták vagy törölték-e, illetve kérelmezték-e a törlést, hogy engedélyezhesse ezeknek az e-kártyáknak arra az európai szolgáltatási e-kártyára történő cseréjét, amelyre a kérelem vonatkozik;
 - d) ellenőrzi a mellékelt okiratok (ha vannak ilyenek) tartalmát és érvényességét, amelyek bizonyítják a szolgáltatásnyújtásra vonatkozó azon követelményeknek való megfelelést, amelyek hatálya alá a kérelmező a saját tagállamban tartozik;
 - e) szükség esetén kérelmezi a kérelem kiegészítését a kérelmezőtől;
 - f) kitölti a kérelmi formanyomtatványt a 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően megszerzett információkkal;
 - g) feltölti a 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően megszerzett szükséges dokumentumokat (ha vannak ilyenek) arra az elektronikus platformra, ahol az egységes formanyomtatványt elérhetővé tették.

Amennyiben a saját tagállam koordináló hatósága a kérelem kiegészítésére kéri a kérelmezőt, a határidő felfüggesztésre kerül mindaddig, amíg az érintett az információkat benyújtja.

- (2) A saját tagállam koordináló hatósága az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzését követően haladéktalanul értesíti a fogadó tagállam koordináló hatóságát a kérelemről, a kérelmező egyidejű tájékoztatásával.
- (3) A saját tagállam koordináló hatósága által hozott határozatok és intézkedések ellen (amelyekről a kérelmezőt azon elektronikus platform útján értesítik, ahol az egységes kérelmi formanyomtatványt elérhetővé tették), illetve olyan esetben, ha az említett hatóság a határidőn belül nem hoz határozatot vagy intézkedést, fellebbezés nyújtható be a saját tagállam nemzeti joga szerint.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a kérelmek kezelésére és feldolgozására vonatkozó technikai szabályokat. Ezek a szabályok a kérelemnek a kérelmező eljárásának hiánya miatti lejártára vonatkozó határidőket írnak elő.
- Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 19. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

12. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem fogadó tagállam általi értékelése határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás esetén

- (1) A fogadó tagállam koordináló hatósága annak kézhezvételétől számított két héten belül megvizsgálja a kérelmet, majd tájékoztatja a kérelmezőt és a saját tagállamot a határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtásra a fogadó tagállam jogszabályai szerint alkalmazandó bármely követelményről, az 5. cikk (4) bekezdésében említettek kivételével. A 10. cikk szerinti tagállami jogoknak megfelelően a fogadó tagállam koordináló hatósága – ugyanazon a határidőn belül – dönthet úgy, hogy kifogást emel valamely európai szolgáltatási e-kártyának a saját tagállam koordináló hatósága általi kiadása ellen, amennyiben bizonyítja, hogy a kérelmező vonatkozásában valamely előzetes engedélyezési rendszer, előzetes bejelentési rendszer vagy bizonyos követelmények alkalmazása a 2006/123/EK irányelv 16. cikkében meghatározott közérdeken alapuló kényszerítő indokokkal igazolható, vagy egyéb uniós jogi aktusokkal összhangban elfogadható.

A fogadó tagállam az ilyen értékelés során figyelembe veszi azokat a követelményeket, amelyeknek a kérelmező saját tagállamában már megfelelt. Ezen ellenőrzés céljából a fogadó tagállam koordináló hatósága számára a fent említett határidőn belül lehetővé kell tenni, hogy a szükséges pontosításokat vagy a kérelemben még nem szereplő, szükséges további információkat megkérje a saját tagállamtól vagy a kérelmezőtől. Ebben az esetben az e bekezdésben említett határidő felfüggesztésre kerül mindaddig, amíg a kért, szükséges pontosítást meg nem adják, vagy a szükséges további információkat be nem nyújtják. A pontosítások vagy további információk kérésére vonatkozó eljárást a (4) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kell megállapítani.

Egy európai szolgáltatási e-kártya kiadása elleni kifogásnak nem lehet a jogalapja az 5. cikk (5) bekezdésében felsorolt valamely követelmény be nem tartása. A Bizottság az IMI-n keresztül hozzáfér a fogadó tagállam koordináló hatóságának a kifogásról szóló határozatához.

- (2) Figyelemmel a tagállamok 10. cikk szerinti jogaira, ha a fogadó tagállam koordináló hatósága nem reagál az (1) bekezdésben említett határidőn belül, ez a határidő további két héttel automatikusan meghosszabbodik, valamint az az elektronikus platform, ahol az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet benyújtották, a fogadó

tagállam koordináló hatósága számára olyan figyelmeztetést küld, amely szerint a reagálás elmaradása annyit jelent, hogy az európai szolgáltatási e-kártya kiadása ellen nincs kifogás.

- (3) Ha a fogadó tagállam nem emel az (1) bekezdés szerinti kifogást, a saját tagállam koordináló hatósága a (2) bekezdés alkalmazása eredményeként meghosszabbított határidő leteltével haladéktalanul kiadja az európai szolgáltatási e-kártyát. Az (1) bekezdés második albekezdése szerinti kifogás hiányában, és amennyiben a saját tagállam koordináló hatósága a (2) bekezdés alkalmazása eredményeként meghosszabbított határidő leteltéig nem hozott határozatot, úgy kell tekinteni, hogy a fogadó tagállammal a 11. cikk (2) bekezdése szerint közölt feltételek mellett a saját tagállam kibocsátotta az európai szolgáltatási e-kártyát.

A fogadó tagállam kifogásról szóló, (1) bekezdés szerinti határozatának kézhezvételét követően a saját tagállam haladéktalanul elutasítja az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet.

- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy meghatározza a fogadó tagállam koordináló hatósága számára a saját tagállamtól vagy a kérelmezőtől felvilágosítás vagy további információk kérésére szolgáló eljárást, és szükség esetén módosítsa az (1) bekezdésben megállapított határidőket.
- (5) A saját tagállam koordináló hatósága által hozott döntések és intézkedések ellen (amelyekről a kérelmezőt azon elektronikus platform útján értesítik, ahol az egységes kérelmi formanyomtatványt elérhetővé tették) fellebbezés nyújtható be a saját tagállam nemzeti joga szerint.

A fogadó tagállam koordináló hatóságának valamely európai szolgáltatási e-kártya kiadása elleni kifogásról szóló határozata ellen (amelyekről a kérelmezőt azon elektronikus platform útján értesítik, ahol az egységes kérelmi formanyomtatványt elérhetővé tették) fellebbezés nyújtható be a fogadó tagállam nemzeti joga szerint.

- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a kérelmek (1) és (2) bekezdés szerinti kezelésére és feldolgozására vonatkozó technikai szabályokat. Ezek a szabályok a kérelemnek a kérelmező eljárásának hiánya miatti lejártára vonatkozó határidőket írnak elő.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 19. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

13. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem fogadó tagállam általi értékelése letelepedés esetén

- (1) Fióktelep, képviselő vagy iroda formájában történő letelepedés esetén az európai szolgáltatási e-kártya kiadására vonatkozó eljárás keretében a fogadó tagállam koordináló hatósága a kérelem kézhezvételétől számított négy héten belül megállapítja, hogy – az uniós joggal összhangban – mely, az 5. cikk (2) bekezdésében említett előzetes engedélyezési rendszer vagy előzetes bejelentési rendszer alkalmazandó az ilyen letelepedésre, ha van ilyen rendszer. Amennyiben ilyen előzetes engedélyezési rendszert vagy előzetes bejelentési rendszert állapítottak meg, a fogadó tagállam meghatározza azokat a feltételeket is, amelyeket a kérelmező köteles betartani, kivéve az 5. cikk (5) bekezdésében említetteket. A fogadó tagállam jelzi, hogy az ilyen előzetes engedélyezési rendszer vagy előzetes bejelentési

rendszer alkalmazása miatt szükséges és arányos a közérdeken alapuló kényszerítő indokok alapján.

A fogadó tagállam haladéktalanul tájékoztatja a kérelmezőt és a saját tagállam koordináló hatóságát a kérdéses előzetes engedélyezési rendszerről vagy előzetes bejelentési rendszerről, a kérelmező által teljesítendő feltételekről, valamint ennek szükségességéről és arányosságáról.

- (2) Figyelemmel a tagállamok 10. cikk szerinti jogaira, ha a fogadó tagállam koordináló hatósága nem reagál az (1) bekezdésben említett határidőn belül, ez a határidő további két héttel automatikusan meghosszabbodik, valamint az az elektronikus platform, ahol az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet benyújtották, a fogadó tagállam koordináló hatósága számára olyan figyelmeztetést küld, amely szerint a reagálás elmaradása annyit jelent, hogy az európai szolgáltatási e-kártya kiadása ellen nincs kifogás.

- (3) A fogadó tagállam koordináló hatósága által a kérelemre adott válasz kézhezvételét követően a kérelmező számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyítékkal szolgáljon a fogadó tagállam koordináló hatósága által a fenti (1) bekezdés szerint meghatározott feltételeknek való megfelelés tekintetében.

A kérelmező köteles leírni, mely konkrét feltételeknek felel meg a saját tagállam egyenértékű követelményeinek való korábbi megfelelés révén.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a saját tagállam koordináló hatósága segítséget nyújtson a kérelmező számára a fogadó tagállam feltételeinek való megfelelés 14. cikkel összhangban történő bizonyítása során.

- (4) Az (1) bekezdés szerint azonosított feltételeknek való megfelelés bizonyítékának kézhezvételét követő egy héten belül a fogadó tagállam koordináló hatósága elbírálja, hogy kiadja az európai szolgáltatási e-kártyát, illetve elutasítja az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet.

Abban az esetben, ha a fogadó tagállam koordináló hatósága az európai szolgáltatási e-kártya kiadása mellett dönt, az e-kártyát haladéktalanul kiállítja.

Alternatívaként a fogadó tagállam koordináló hatósága tájékoztathatja a kérelmezőt és a saját tagállam koordináló hatóságát a kérelem elutasítására irányuló szándékáról, amely esetben a kérelmezőnek egy hét áll a rendelkezésére észrevételei benyújtására.

A kérelmező észrevételeinek kézhezvételét követően – vagy ha a kérelmező nem tesz észrevételt –, az észrevételek benyújtására rendelkezésre álló határidő lejártával a fogadó tagállam koordináló hatósága egy héten belül határoz, hogy kiadja az európai szolgáltatási e-kártyát, illetve elutasítja az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet.

- (5) A fogadó tagállam koordináló hatósága számára lehetővé kell tenni, hogy a szükséges pontosításokat vagy a kérelemben még nem szereplő, szükséges további információkat megkérje a saját tagállamtól vagy a kérelmezőtől. Ebben az esetben az (1) és (4) bekezdésben említett határidő felfüggesztésre kerül mindaddig, amíg a kért, szükséges pontosítást meg nem adják, vagy a szükséges további információkat be nem nyújtják.

A pontosítások és további információk kérése a (7) bekezdésben megállapított eljárásnak megfelelően történik.

- (6) Abban az esetben, ha a (2) és (4) bekezdésben említett, reagálásra rendelkezésre álló határidő lejártával a fogadó tagállam nem kéri az (1) bekezdésben említett bármely feltétel teljesítését, illetve nem határoz az európai szolgáltatási e-kártya (4) bekezdés szerinti kiadásáról, úgy kell tekinteni, hogy a fogadó tagállammal a 11. cikk (2) bekezdése szerint közölt feltételek mellett a fogadó tagállam kibocsátotta az európai szolgáltatási e-kártyát.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy meghatározza a fogadó tagállam koordináló hatósága számára a saját tagállamtól az (5) bekezdés szerinti felvilágosítás vagy további információk kérésére szolgáló eljárást, és szükség esetén módosítsa az (1) és (4) bekezdésben említett határidőket.
- (8) A saját tagállam koordináló hatósága által hozott döntések és intézkedések ellen (amelyekről a kérelmezőt azon elektronikus platform útján értesítik, ahol az egységes kérelmi formanyomtatványt elérhetővé tették) fellebbezés nyújtható be a saját tagállam nemzeti joga szerint.
- A fogadó tagállam koordináló hatóságának az (1) bekezdésben említett feltételeknek való megfelelést előíró határozatai és az európai szolgáltatási e-kártya kiadásáról szóló határozata ellen (amelyekről a kérelmezőt azon elektronikus platform útján értesítik, ahol az egységes kérelmi formanyomtatványt elérhetővé tették) fellebbezés nyújtható be a fogadó tagállam nemzeti joga szerint.
- (9) A tagállamok nem követelik meg, hogy egy fióktelep társasági jog szerinti bejegyzése iránti kérelem benyújtása a letelepedésre szolgáló európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem elbírálásának előfeltétele legyen.
- Ez nem érinti az európai szolgáltatási e-kártya birtokosának arra vonatkozó kötelezettségét, hogy betartsa egy fióktelep társasági jog szerinti bejegyzése tekintetében előírt nemzeti kötelezettségeket, tilalmakat, feltételeket vagy korlátozásokat annak érdekében, hogy az ilyen fióktelep révén történő szolgáltatásnyújtás összhangban legyen az uniós joggal.
- (10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a kérelmek (1), (2), (3) és (4) bekezdés szerinti kezelésére és feldolgozására vonatkozó technikai szabályokat. Ezek a szabályok a kérelemnek a kérelmező eljárásának hiánya miatti lejártára vonatkozó határidőket írnak elő.
- Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 19. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

14. cikk

Az egyszeri adatszolgáltatás elve a saját tagállamban

- (1) Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem kapcsán vagy a fogadó tagállam koordináló hatósága által a 13. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott feltételeknek való megfelelés bizonyítása érdekében – egy letelepedésre szolgáló európai szolgáltatási e-kártya kapcsán –, a saját tagállam koordináló hatóságai nem kötelezik a szolgáltatókat olyan információk és dokumentumok benyújtására, amelyek e cikk (2) bekezdésének vagy az [ESC-rendelet] 14. cikke (3) bekezdésének megfelelően már az említett hatóságok rendelkezésére állnak.
- (2) A saját tagállam koordináló hatósága a személyes adatok védelmére vonatkozóan a 95/46/EK irányelvben, a 2016/679/EU rendeletben és a nemzeti jogszabályokban

előírt szabályoknak megfelelően szerzi be azokat az információkat és dokumentumokat, amelyek az (1) bekezdésben említett célokra szükségesek és már a saját tagállam más hatóságai rendelkezésére állnak vagy azoktól a hatóságoktól származnak.

15. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártyának a fogadó tagállam vonatkozásában történő felfüggesztése vagy visszavonása

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy egy adott európai szolgáltatási e-kártyát kiadó koordináló hatóság felfüggeszse az e-kártya érvényességét, illetve visszavonja azt, amennyiben az uniós joggal összhangban olyan határozat született, amelynek értelmében az európai szolgáltatási e-kártya birtokosát átmenetileg vagy tartósan eltiltják a kérdéses szolgáltatási tevékenységek fogadó tagállamban való végzésétől.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az európai szolgáltatási e-kártyát kibocsátó koordináló hatóságok visszavonhatják az e-kártyát, amennyiben annak birtokosa:
 - i. az e-kártya kiadására vonatkozó eljárás keretében olyan információkat vagy dokumentumokat használt fel, amelyekről a saját vagy a fogadó tagállam egy jogerős határozatában megállapította, hogy csalárdak, pontatlanok vagy hamisak, és a hatályos nemzeti jogszabályok értelmében e határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye;
 - ii. a fogadó tagállam egy, a 2014/67/EK irányelv 4. cikkének (5) bekezdésével összhangban hozott jogerős határozatában, amely ellen a hatályos nemzeti jogszabályok értelmében jogorvoslatnak nincs helye, kimondja, hogy egy európai szolgáltatási e-kártya birtokosa munkavállaló, nem pedig önálló vállalkozó, a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁴ 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
 - iii. nem felel meg a határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtásra a 11. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében előírtak szerint alkalmazandó egy vagy több olyan feltételnek, amelyek teljesítése – a fogadó tagállam nemzeti jogszabályai szerint – elengedhetetlen a szóban forgó szolgáltatásoknak a folyamatos jogszerű nyújtásához a területén;
 - iv. nem felel meg a letelepedés tekintetében, egy előzetes engedélyezési vagy előzetes bejelentési rendszer keretében, a 12. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében előírtak szerint alkalmazandó egy vagy több olyan feltételnek, amelyek teljesítése – a fogadó tagállam nemzeti jogszabályai szerint – elengedhetetlen a szóban forgó szolgáltatásoknak a folyamatos jogszerű nyújtásához a területén.

16. cikk

Valamely szolgáltató egy meghatározott szolgáltatási tevékenységre vonatkozó valamennyi európai szolgáltatási e-kártyájának felfüggesztése és visszavonása

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben olyan határozat született, amelynek értelmében az európai szolgáltatási e-kártya birtokosát – az uniós joggal összhangban – átmenetileg vagy tartósan eltiltják a kérdéses szolgáltatási

³⁴

Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

tevékenységek saját tagállamban való végzésétől, az európai szolgáltatási e-kártyát kiadó koordináló hatóságok felfüggesztik az ugyanazon szolgáltató részére a kérdéses szolgáltatások tekintetében kiadott valamennyi európai szolgáltatási e-kártya érvényességét, illetve visszavonják azokat.

- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben olyan határozat született, amelynek értelmében az európai szolgáltatási e-kártya birtokosát átmenetileg vagy tartósan eltiltják a kérdéses szolgáltatási tevékenységek fogadó tagállamban való végzésétől, az európai szolgáltatási e-kártyát kiadó koordináló hatóságok felfüggesztik az ugyanazon szolgáltató részére a kérdéses szolgáltatások tekintetében kiadott valamennyi európai szolgáltatási e-kártya érvényességét, illetve visszavonják azokat, amennyiben a saját tagállam nemzeti joga – az uniós joggal összhangban – a szolgáltatási tevékenységeknek a területén való felfüggesztését vagy megszüntetését írja elő a fogadó tagállamban érvényes, szóban forgó átmeneti vagy tartós tilalom okán.
- (3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy egy meghatározott európai szolgáltatási e-kártyát kiállító koordináló hatóságok visszavonják az ugyanazon szolgáltató részére a kérdéses szolgáltatási tevékenységek tekintetében kiadott valamennyi európai szolgáltatási e-kártyát, ha a szolgáltató:
 - i. állandó jelleggel beszünteti a szóban forgó szolgáltatások nyújtását a saját tagállamban;
 - ii. végelszámolás és megszűnés alatt van;
 - iii. egyik tagállamból egy másik tagállamba helyezi át fő tevékenységi központját, amely a szóban forgó kártyák kiadása szempontjából releváns;
 - iv. harmadik országba helyezi át fő tevékenységi központját, amely a szóban forgó kártyák kiadása szempontjából releváns;
 - v. a saját tagállam jogerős határozatot hoz vele szemben, amely ellen a nemzeti jogszabályok alapján jogorvoslatnak nincs helye, és amely kimondja, hogy egy európai szolgáltatási e-kártya birtokosa munkavállaló, nem pedig önálló vállalkozó;
 - vi. bármely más okból már nem minősül a saját tagállamban letelepedettnek.

17. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártyák felfüggesztésére, visszavonására, frissítésére és törlésére vonatkozó eljárás

- (1) Az a tagállam, amely olyan okot tár fel, amely a területén bekövetkezett, az európai szolgáltatási e-kártya – a 15. vagy 16. cikk szerinti – felfüggesztését vagy visszavonását váltja ki, az IMI-n keresztül tájékoztatja a kérdéses európai szolgáltatási e-kártya birtokosát ennek indoklásáról, és lehetőséget biztosít számára álláspontja kifejtésére.

Ez nem érinti a 2006/123/EK irányelv 32. cikke szerinti riasztást.

- (2) Ha egy tagállam megállapítja, hogy szükséges egy európai szolgáltatási e-kártya felfüggesztése vagy visszavonása, akkor ezt haladéktalanul megteszi, amennyiben e tagállam koordináló hatósága volt a szóban forgó kártyát kibocsátó hatóság, illetve haladéktalanul közli a kibocsátó koordináló hatósággal az európai szolgáltatási e-

kártya felfüggesztésének vagy visszavonásának szükségességére vonatkozó megállapítását.

Az a kibocsátó koordináló hatóság, amely egy európai szolgáltatási e-kártya felfüggesztésének vagy visszavonásának szükségességére vonatkozó megállapítást kap valamely másik tagállamtól, az adott esettől függően haladéktalanul felfüggeszti vagy visszavonja a kérdéses európai szolgáltatási e-kártyát.

A tagállamok biztosítják, hogy amint azok a feltételek, amelyek alapján egy európai szolgáltatási e-kártyát felfüggesztettek, a továbbiakban nem érvényesek, a kibocsátó koordináló hatóság haladéktalanul újraaktiválja a felfüggesztett európai szolgáltatási e-kártyát.

- (3) Egy európai szolgáltatási e-kártya felfüggesztéséről vagy visszavonásáról szóló határozatot (amelyekről a kérelmezőt azon elektronikus platform útján értesítik, ahol az egységes kérelmi formanyomtatványt elérhetővé tették) kellőképpen meg kell indokolni, és fellebbezés nyújtható be ellene a saját tagállam nemzeti joga szerint.

Egy felfüggesztett európai szolgáltatási e-kártyának a (2) bekezdés utolsó albekezdése szerinti reaktiválásáról szóló határozat hiányában fellebbezés nyújtható be a saját tagállam nemzeti joga szerint.

Ez a bekezdés a (2) bekezdés második albekezdésének sérelme nélkül alkalmazandó.

- (4) A tagállamok kötelezik az európai szolgáltatási e-kártyák birtokosait, hogy tájékoztassák az adott európai szolgáltatási e-kártyát kiadó koordináló hatóságot a következőkről:

- a) az európai szolgáltatási e-kártya birtokosát az ugyanezen e-kártya alkalmazási körébe tartozó szolgáltatási tevékenységeknek a saját vagy a fogadó tagállamban való végzésében – akár ideiglenesen is – korlátozó vagy tiltó határozat;
- b) az európai szolgáltatási e-kártya alkalmazási körébe tartozó tevékenységek végleges beszüntetése a saját tagállam területén;
- c) az európai szolgáltatási e-kártya birtokosának végelszámolása és megszűnése, illetve a fő tevékenységi központjának az Európai Unió területén belüli, illetve egy harmadik országba történő áthelyezése;
- d) a saját tagállam vagy – a 2014/67/EK irányelv 4. cikke (5) bekezdésével összhangban – a fogadó tagállam jogerős határozata, amely ellen a nemzeti jogszabályok alapján jogorvoslatnak nincs helye, és amely kimondja, hogy egy európai szolgáltatási e-kártya birtokosa munkavállaló és nem önálló vállalkozó;
- e) bármely jelentős változás azon követelmények tekintetében, amelyeket az e-kártya-birtokosnak a saját tagállamban teljesítenie kell, amennyiben az ilyen követelményeknek való megfelelésre vonatkozó információt az e-kártya iránti kérelemmel együtt közölték a fogadó tagállammal;
- f) a tényleges helyzet, vagy egy európai szolgáltatási e-kártya birtokosát érintő bármely más olyan információs elem változása, amelyet az e-kártya tartalmaz.

- (5) A koordináló hatóságok saját kezdeményezésre információt cserélnek egymással, és segítséget nyújtanak más koordináló hatóságoknak az olyan tudomásukra jutott események vonatkozásában, amelyek a kérdéses európai szolgáltatási e-kártya felfüggesztésére vagy visszavonására, illetve egyéb tartalmi frissítésének szükségességére adhatnak okot.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy illetékes hatóságaik tájékoztassák az általuk az rendelet [ESC-rendelet] 17. cikke szerint megfelelően kijelölt koordináló hatóságot a tudomásukra jutott, (4) bekezdésben felsorolt eseményekről.

A (4) bekezdés d) pontját illetően, e bekezdés a 2014/67/EU irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott illetékes hatóságokra is alkalmazandó.

Ez a bekezdés nem érint a 2009/101/EK irányelv 2. cikkét és a 89/666/EK irányelv 2. cikkét.

- (6) Az európai szolgáltatási e-kártya birtokosai bármikor kérhetik az azt kibocsátó koordináló hatóságtól a számukra korábban kiadott európai szolgáltatási e-kártya törlését.
- (7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén az európai szolgáltatási e-kártyák felfüggesztésének, visszavonásának, frissítésének és törlésének feldolgozására vonatkozó technikai szabályokat fogad el, beleértve a lehetséges felfüggesztésről és visszavonásról szóló riasztások bevezetésére és visszavonására, az ezen eljárások és a 2006/123/EK irányelv 32. cikke alapján létrehozott riasztási mechanizmusok közötti összeköttetésre, valamint egy érvényes európai szolgáltatási e-kártya és a 2006/123/EK irányelv 18. cikke szerinti eseti eltérésekre vonatkozó eljárás közötti összeköttetésre vonatkozó rendelkezéseket is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 19. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

18. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 12. cikk (4) bekezdésében és a 13. cikk (7) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól [...] -tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12. cikk (4) bekezdésében és a 13. cikk (7) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 12. cikk (4) bekezdésének és a 13. cikk (7) bekezdésének értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon

belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

19. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a 2006/123/EK irányelv 40. cikke (1) bekezdésében említett bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

20. cikk

A végrehajtás nyomon követése

A Bizottság – a tagállamokkal, a szociális partnerekkel és más érdekelt felekkel együttműködve – nyomonkövetési rendszereket hoz létre ezen irányelv végrehajtásának és hatásainak nyomon követése és értékelése érdekében, különös figyelemmel annak a tagállamokban az érintett szolgáltatási tevékenységek terén a letelepedés szabadságára és a szolgáltatásnyújtás szabadságára gyakorolt hatására, konkrétan a szolgáltatóknál felmerült költségek csökkentése, határon átnyúló tevékenységet folytató szolgáltatókra, a határon átnyúló terjeszkedés tekintetében az átláthatóság növelése és a fokozott verseny révén, és arra, hogy ez miként hat az érintett szolgáltatások árára és minőségére a releváns mutatók fényében.

21. cikk

Felülvizsgálati rendelkezés

[Ezen irányelv átültetését követően 24 hónappal] a Bizottság elvégzi a letelepedés szabadságára és azon szolgáltatások nyújtásának szabadságára vonatkozó rendelkezések összehangolására irányuló további intézkedések megfelelőségének értékelését, amelyek kapcsán az európai szolgáltatási e-kártya bevezetésre került.

Ezen irányelv hatálybalépését követően 36 hónappal és azt követően legkésőbb ötévente a Bizottság elvégzi ezen irányelv értékelését, és benyújtja az irányelv működéséről szóló jelentését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ez a jelentés megvizsgálja, hogy szükséges-e az európai szolgáltatási e-kártya kiadására, frissítésére, felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó eljárások kiigazítása, figyelembe véve az e-kormányzat legújabb fejlesztéseit, és ezt bele kell foglalni az rendelet [ESC-rendelet] általános működését a 19. cikkel összhangban értékelő jelentésbe.

22. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok legkésőbb [az irányelv hatálybalépésétől számított két éven belül] elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

E rendelkezések a [..... rendelet [ESC-rendelet] hatálybalépésétől számított két évtől] alkalmazandóak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

23. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő [huszadik] napon lép hatályba.

24. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök